

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič. — Izdaja časopisno podjetje Gorenjski tisk Kranj. Z redakcijo odgovoren Albin Učakar

GLAS

GLASILLO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Ob nedeljski jubilejni prireditvi v Celovcu

60 let slovenske prosvetne zveze na Koroškem

V nedeljo, 31. marca, sta Celovec in z njim celotna Koroška praznovala pomembno obletnico — 60. jubilej Slovenske prosvetne zveze. V veliki dvorani koncertnega doma so koroški Slovenci privedili veliko kulturno-politično manifestacijo, v kateri je nastopilo več sto pevcev in recitatorjev, združenih v kakih 10 zborov in skupin. Slovesne jubilejne predstave so se udeležili številni ugledni gostje iz Avstrije in Jugoslavije, med njimi koroški deželnji glavar Hans Sima in drugi predstavniki Koroške, nadalje predsednik zveze kulturno-prosvetnih organizacij Slovenije Branko Babič, predstavnik IS Slovenije Bojan Lubej, predstavniki društva slovenskih pisateljev Cene Vipotnik, predsednik občine Kranj Slavko Zalokar, predstavniki gradiščanskih Hrvatov in zastopniki občinskih kulturnih zvez iz Kranja in Radovljice in še drugi gostje.

V slavnostnem delu proslave je spregovoril predsednik slovenske prosvetne zveze dr. Franc Zwitter. Orisal je razvoj dogodkov na Koroškem od ustanovitve osrednje organizacije Slovencev na Koroškem do današnjih dni. Pred-

hodnica sedanje SPZ (Slovenske prosvetne zveze) je bila nekdajna krščansko-socialna zveza, ustanovljena leta 1907 na ustanovnem občnem zboru in v javnosti legalizirana naslednje leto. Tedaj je združevala 12 izobraževalnih društev. Po prvi svetovni vojni 1921. leta se je preimenovala v Slovensko prosvetno zvezo in je ta naziv ohranila do današnjih dni.

Ves ta čas 60-letnega razvoja je odločno zastopala nacionalne interese narodne manjšine in delovala več ali manj uspešno. V letu 1941 pa jo je razpustil tedanji reichovski režim in začel hkrati sistematično in surovo izseljevati slovenski živelj na Koroškem.

Vendar pa so se Korošci odločno uprli fasiščnemu nasilju in v Zilji, v Podjuni in v Rožni dolini je zazvenela partizanska pesem. Koroški Slovenci so vzdržali tudi v najtežjem času, ko jim je že grozilo iztrebljenje. Po-

skus raznarodovanja pa ni popustil in obstoj manjšine je bil vseskozi ogrožen.

Pomembno poslanstvo v tem boju je opravila žilava vztrajnost in upornost ljudi, ki so ljubili svoj jezik in kulturo.

Danes, ko stopa KPZ v sedmo desetletje svojega obstoja in dela, lahko ugotovljamo, da je prav kulturno življenje, ki ga Korošci vneto gojijo skozi desetletja, opravilo veliko poslanstvo. Zato ni naključje, da je danes na Koroškem vrsta dobrih zborov, ki z vso ljubeznijo gojijo slovensko pesem. To je izpričala tudi nedeljska kulturna prireditve in že prej še vrsta drugih. Čeprav ugotovljajo, da je v zadnjih desetih letih odpadlo precej učencev od slovenskega jezika, so pa na drugi strani po zaslugu vztrajnih starejših kulturnih delavcev pridobili v vrsti slovenskih kulturnih organizacij in skupin precej mladine.

Celotni literarni del svečnosti so izvedli dijaki iz doma slovenskega šolskega društva, razen tega smo pa opazili mnogo mladine v vseh zborih, ki so nastopali. Med njimi je bilo celo nekaj mlaodinskih zborov.

Na nedeljski jubilejni svečnosti se je zbral blizu 800 obiskovalcev, večinoma koroških Slovencev. Nastopali pa so zbori iz Hodis, Pli-

(Nadalj. na 2. str.)

mešanica kav
E K S T R A

VSAKOMUR PRIJA
KAVA SPECERIJA

Jubilejnega koncerta ob 70-letnici kranjskega pihalnega orkestra so se udeležili tudi predstavniki godb iz Škofje Loke, Tržiča, Žirov, Hrastnika, Mengša in Železne Kaple. Na koncertu so posebna priznanja podelili osmim članom, ki delajo pri godbi že več kot 30 let in sedmim, ki delajo več kot 15 let. — Foto: F. Perdan

Bohinjski hotel

Menda pri nas že dolgo časa o neki zadevi ni bilo toliko polemike kot v zadnjem času o gradnji bohinjskega hotela. In sicer polemike, v kateri so nekateri v imenu večine dokazali, da imamo Slovenci smisel še za kaj drugega kot pa samo za ohranitev naravnih lepot. Tako smo zopet enkrat dokazali, da nismo drobnjakarji, ampak da smo se vedno pravljeni in se tudi »znamo« zavzeti za širša, globla, predvsem pa pomembna vprašanja. Da je to res, nam prav gotovo potrjuje bohinjski hotel.

Naj takoj povem, da sem v dosedanji javni razpravi sodeloval z golj kot opazovalec. Priznati pa moram, da sem nekajkrat pomislil, kaj menijo oziroma kakšno stališče imajo glede gradnje Bohinjci. Res je, da jih v tej razpravi nihče vprašal, kaj menijo, vendar sem bil prepričan, da imajo v tej kopici »za« in »proti« tudi oni pravico povedati svoje.

Ne bi hotel biti neobjektiven, nenačelen, pristranski v tej razpravi. Prav tako ne bi hotel biti žaljiv, kot so bili morda nekateri pred menoj. Rad bi povedal le to, da se strinjam s tistimi, ki so na seji radovljiske občinske skupščine poudarili, da sprejemajo vsako objektivno kritiko, ki lahko prispeva k čim boljši rešitvi tega vprašanja, ne strinjam pa se z najrazličnejšimi očitki in žalitvami.

Dosedanji podatki kažejo, da prizadevanja Bohinjev in drugih — tudi republiških organov — za razvoj turizma v tem delu naše dežele niso nova. Pred leti je bil sprejet program za razvoj Bohinja, izločena so bila že zemljišča, ki ne sodijo v okvir zavarovanja zemljišč ob Bohinjskem jezeru, eno izmed teh zemljišč (Vrtovin) je že nekaj časa namenjeno tudi za gradnjo hotela A kategorije in ne nazadnje še podatek, da je tik pred potrditvijo tudi urbanistični program območja Bohinja. Vsi ti podatki kažejo, da je že pred leti širša strokovna javnost sklenila, da ima Bohinj vse možnosti za nadaljnji turistični razvoj. S tem so se strinjali tudi Bohinjci. Celo več. Sodelovali so v vseh teh razpravah in si v dosedanjem razvoju nenehno prizadevali, da ne bi oskrnili naravnih lepot.

Prav lahko razumem Bohinje v vseh dosedanjih prizadevanjih. Konč koncev razvoj turizma na tem področju potmeni zaslužek, kruh, zaposlitev. Posebno danes, ko smo prav za bohinjski kot že nič kolikokrat slišali o težavah zaradi nezaposlenosti. Prav zato jih tudi razumem, da so se zavzeli za gradnjo hotela, ki ga je pripravljen zgraditi ljubljanski hotel Lev na Vrtovin. Menim tudi, da pri zavzemaju na gradnjo tudi niso prav nič neobjektivni, saj je za Vrtovin že nekaj let predvideno, da bo na njem stal hotel.

Pa vendar se je prav zdaj zataknilo. Zataknilo zaradi božjani, da bo Bohinj izgubil svoj naravni čar. »Ko takole razmišljam, se nehote vprašam, kaj bi danes postavili na sredoblejskega otoka, če tam že ne bi stala cerkev, in skoraj za trdno sem prepričan, da bi se danes na blejski skali (kjer je grad), če bi bila še prazna, kaj kmalu odločili za gradnjo kakšnega televizijskega stolpa. Menda je bila včasih celo gradnja sedanjega zaščitenega mostu v Bohinju precej sporna. Hočem namreč reči, da bi čez čas tudi za primeren hotel na Vrtovin lahko ugotovili, da prav lepo sodi v tisti okvir, mi je dejal neki radovljiski občan.

Nekdo mi je rekel, da se mu zdijo nekatere sedanje razprave žaljive. Strinjam se z njim. Prav gotovo niso dosti prispevale k rešitvi tega problema in pravilnemu turističnemu razvoju Bohinja, za katerega je bilo že zdavnaj ugotovljeno, da je nujen. Ne razumem tudi, kako lahko nekateri strokovnjaki tako hitro menjajo stališča. Se tako rekoč včeraj na predvideno lokacijo niso imeli nobenih pripomb, danes pa so proti njej.

Sicer pa moram povedati tudi, da se je pred kratkim počazalo, da sedanji projekt res ni bil usklajen s predvidenim. Vendar za to niso bili krivi Bohinjci oziroma občani radovljiske občine. Ti so se le zavzemali za gradnjo hotela. Koliko pa zanje pomeni objekt, ki bo prispeval k razvoju turizma in se hkrati prilagajal naravnim lepotam, je najbrž odveč ponavljati. Zato je tudi prav, da se to vprašanje pravilno in sporazumno reši. Skoda je le, da je bilo izrečenih in napisanih toliko neobjektivnih in nestrnih besed, ki so bile ob primerjavi z bohinjskimi lepotami vse prej kot lepe, predvsem pa odveč.

A. Zalar

Nov delovni čas

Težav ni, so pa problemi

Tajniki gorenjskih občin predlagajo naj bi upravni in drugi organi gorenjskih občinskih skupščin začeli delati po novem delovnem času 1. maja letos

Do sedaj so se pri nas težnje po drugačni razporeditvi delovnega časa uresničevalo zelo različno in enostansko. V vseh primerih pa so bile rezultat proste sobote v mesecu. Vendar pa so različne delovne organizacije imele tudi različno število prostih sobot na mesec. Pri vsej tej neenotnosti pa je bilo skupno le to, da so se manjkajoče sobotne ure nadomeščale med tednom. Pri tem pa se do sedaj ni upoštevalo, da delovna storilnost proti koncu delovnega časa močno pada. Prav zato se je skupaj s težnjami po petdnevniem delovnem tednu pojavila tudi zahteva po drugačni organizaciji dnevnega delovnega časa.

Kaj je petdnevni delovni teden? Po eni strani naj bi bila to sodobna potreba delovnega človeka, po drugi strani pa naj bi ta oblika prispevala, da bi bili delovni rezultati čimvečji. Ce upoštevamo ta dva pogoja, si moramo prizadevati, da bo delovni čas organiziran tako, da bo delovni uspeh čimvečji, hkrati pa naj bi takšen delovni čas človeku omogočal čimveč možnosti za oddih in razvedribo. Ob upoštevanju teh dveh pogojev pa se je zdaj pokazalo, da naj se začetek delovnega dne premakne na poznejše ure. Res je, da za takšne trditve oziroma predvidevanja nimamo pri nas še nobenih izkušenj, vendar pa to dokazujejo izkušnje v drugih državah, kjer ponekod že leta delajo tako.

Ravno te ugotovitve pa so narekovala potrebo po enotni ureditvi delovnega časa v državnih organih in organizacijah, ki opravljajo zadeve javnega pomena. Tako so zvezni upravni organi, zvezni sveti in zvezne organizacije začele delati po novem delovnem času že 1. januarja letos. Prav tako so to dosegaj uredili tudi že v vseh

republikah. V Sloveniji, kjer smo se nazadnje lotili tega, smo to uredili oziroma začeli urejevati z zakonom o petdnevem delovnem tednu. Zakon sicer ne določa, da morajo vsi organi in organizacije, ki opravljajo javno službo, naenkrat preiti na nov delovni čas, ampak določa le, da morajo začeti delati po novem delovnem času najkasneje do 1. septembra letos. Ker pa se je do sedaj pokazalo, da ravno to, ker na nov delovni čas ne prehajajo vsi hkrati, povzroča največ težav, so se slovenske občinske skupščine v posameznih območjih začele dogovarjati, da bi v občinah hkrati prešli na nov delovni čas. To je pomembno tudi zato, ker je v nekaterih področjih medobčinsko sodelovanje tako razvito, da bi različno prehajanje na nov delovni čas povzročalo vrsto neprijetnosti. Ena takšnih območij je tudi Gorenjska, kjer med občinami obstaja nad dvajset medobčinskih dogоворov in več skupnih služb.

Zato so se predstavniki gorenjskih občin do sedaj že nekajkrat pogovarjali o enotnem prehodu in o enotni ureditvi novega delovnega časa. Eden takšnih posvetov je bil tudi v ponedeljek v Kamniku, kjer so se tajniki gorenjskih občin pogovarjali o tem vprašanju s predstavniki sekretariata za pravosodje in občno upravo ter drugimi.

Dosedanji podatki iz analiz in anketa, ki so jih naredili v posameznih gorenjskih občinah, so zdaj precej presenetljivi. Kažejo namreč, da s prehrano in otroškim varstvom ne bo tolikih težav, kot je kazalo na začetku. Tako se je v upravnih organih kranjske občinske skupščine pokazalo, da nihče izmed zaposlenih zaradi novega delovnega časa ne bo imel težav z otroškim varstvom, za-

prehrano v stavbi občinske skupščine pa se zanima le 6 zaposlenih. Prav tako so tajniki povedali, da tudi v drugih občinah podatki niso pokazali posebnih težav. Le v Škofjeloški občini se je pokazalo, da bo z novim delovnim časom treba rešiti otroško varstvo za 41 predšolskih in šolskih otrok. Ko pa bodo vse uprave v podjetjih v občini prešle na nov delovni čas, bo treba rešiti otroško varstvo za okrog 440 otrok. Vendar pa so na posvetu ugotovili, da bo do podobnih problemov prišlo tudi v drugih občinah, ko bodo vse organizacije, ki opravljajo javno službo, prešle na nov delovni čas.

Posebej pa je bilo na ponedeljkovem posvetu poudarjeno, da trenutni podatki res niso vznemirljivi, da pa je treba računati s problemi, ki se bodo pojavili kasneje. Problem otroškega varstva se kaže že sedaj, zato ga bo potem treba še bolj resno reševati. Prav tako bo predvsem na začetku, preden se bodo ljudje navadili, precej težav zaradi prehrane. Čeprav je zdaj predvideno, da bo tako rekoč v vseh občinah mogoče rešiti med odmorom problem prehrane, bodo težave nastopile zato, ker smo danes Slovenci navajeni na drugačno prehrano, kot bo potem potrebna. Prav od prehrane pa bo največ odvisno, da bomo z novim delovnim časom res dosegli, da bodo delovni rezultati res največji. Zato Centralni zavod za napredok gospodinjstva v Ljubljani že pripravlja posebno knjižico o prehrani.

Sicer pa v okviru vprašanj, ki jih bo treba hitreje, kot do sedaj, reševati po prehodu na nov delovni čas ne sodi samo otroško varstvo in prehrana. Nedvomno bo to pospešilo tudi reformo našega šolstva in razvoj nekaterih drugih dejavnosti.

Nazadnje pa so tajniki na posvetu sklenili, da morajo vse gorenjske občine hkrati preiti na nov delovni čas. Predlagali so, naj bi upravni in drugi organi pri občinskih skupščinah začeli delati po novem delovnem času 1. maja. Prav tako so se dogovorili, naj bi odmor za malico oziroma prehrano med delovnim časom trajal eno uro. Razen tega so tudi sklenili, da bodo v vseh občinah naredili sezname tistih delovnih organizacij (servisi in javne službe), ki bodo morale najkasneje do 1. septembra letos preiti na nov delovni čas. O prehodu na nov delovni čas pa bodo v tem mesecu razpravljali in sklepali odborniki na sejah občinskih skupščin.

Jože Bohinc

A. Zalar

(Nadaljevanje s 1. strani)

Sestdeset let...

berka, iz Železne Kaple, iz Loge vasi, z Radiš, iz Škofič in Bilčovsa, iz Kotmare vasi in iz Št. Vida v Podjurini. Med požrtvovalnimi zborovodji smo opazili znana kulturna delavca na Koroškem Valentina Hartmana ter Vladimira Prušnika, med drugimi pa so zbole vodili še: Janez Pfichholzer, Šimej Wrulich, Tone Umek, Valentin Pavlič, Valentin Kapus in Janez Kežar. V literarnem delu so mladinci diaškega doma izvajali recital, ki ga je pripravil prof. Janko Mes-

sner, Kajuhove pesmi pa je recitiral Feliks Wieser.

Posebno so gledalci z nadvdušenjem sprejeli nastop združenega zpora s 140 pevci, ko je zapel prečudovito pesem Radovana Gobca O. Podjuna. Odličen je bil tudi mlašinski zbor iz Št. Vida v Podjurini pod vodstvom Janeza Kežarja. Celotna kulturna prireditev pa je izzvenela kot resnična manifestacija zborovskega petja, ki ima na Koroškem toliko ljubiteljev.

Jože Bohinc

Nekaj podatkov o kadrih v SZDL

V Sloveniji je v 60 občinah 59 občinskih konferenc socialistične zveze. Večina teh konferenc oziroma njenih članov je bil izvoljena v prvi polovici minulega leta. Podatki republike konference kažejo, da je število članov občinskih konferenc v posameznih slovenskih občinah dokaj različno. Prav tako je sestav občinskih konferenc v primerjavi s sestavom bivših občinskih odborov SZDL precej drugačen. 1966. leta je bilo v občinskih odborih 17,9 odstotka neprofesionalnih prosvajalcev, sedaj jih je v občinskih konferencah 26 odstotkov. Kmetov je bilo 5,6 odstotka, sedaj 12,5. Profesionalnih družbenopolitičnih dleavcev je bilo 1967. leta 8,4 odstotka, sedaj pa jih je le še 2,2 itd. Teh nekaj podatkov nam torej pove, da se je z reorganizacijo socialistične zveze tudi kadrovska struktura njenih organov bistveno spremenila.

Podatki tudi kažejo, da so pri večini občinskih konferenc SZDL predsedniki neprofesionalni politični delavci. Tako je profesionalnih predsednikov v Sloveniji le 12. Med temi pa je v devetih občinskih konferencah predsednik tudi edini profesionalec pri konferenci.

Več pa je pri sedanjih občinskih konferencah profesionalnih sekretarjev (41). Hkrati pa se je pri občinskih konferencah socialistične zveze pojavilo več strokovnih političnih delavcev, ki jih v prejšnjih letih ni bilo.

Dobra polovica sedanjih profesionalnih političnih delavcev pri občinskih konferencah je starih od 33 do 43 let, večina teh pa je bila prej zaposlena v negospodarskih dejavnostih. Prav tako se je v zadnjem času spremnila izobrazbena struktura profesionalnih političnih delavcev. Medtem ko je bilo v bivših občinskih odborih SZDL največ takšnih s srednjo izobrazbo, ima danes več kot polovica profesionalnih političnih delavcev pri občinskih konferencah SZDL visoko izobrazbo.

Prav tako pa so zanimivi podatki o neprofesionalnih političnih delavcih na občinskih konferencah SZDL. Tako je v Sloveniji 46 neprofesionalnih predsednikov. Izobrazbena struktura teh pa je boljša od profesionalnih. Razen tega je med neprofesionalnimi predsedniki večina zaposlenih v gospodarstvu.

A. Z.

V Kamniku referendum za uvedbo samoprispevka

Na svoji zadnji seji je kamniška občinska skupščina sprejela tudi odlok za razpis referendumu o uvedbi samoprispevka v občini Kamnik. Referendum bo 20. in 21. aprila, s sredstvi samoprispevka, seveda, če bodo Kamničani glasovali zanj, pa bodo rekonstruirali Tuhijsko cesto, zgradili ter adaptirali šole in financirali ureditev krajevnih potreb.

O uvedbi samoprispevka, to obliko zbiranja sredstev so v kamniški občini uveli že pred tremi leti, so razpravljali že zbori volivcev. Na vseh zborih volivcev so bili volivci soglasni, da je ta obliko zbiranja sredstev najbolj primerna, ker s temi sredstvi dejansko razpolagajo krajevne skupnosti. Zbori volivcev so bili tudi soglasni v tem, da bodo sredstva samoprispevka namenili za modernizacijo Tuhijske ceste, za adaptacijo in gradnjo šol v kamniški občini ter za ureditev komunalnih potreb posameznih krajevnih skupnosti. Zbori volivcev v Tuhijski dolini — v Nevljah, Pšajnovici, Šmartnem, Motniku, Špitaliču, Lokah, Selah in

Zgornjem Tuhiju — so sklenili, da bodo 80 odstotkov sredstev iz samoprispevka namenili za Tuhijsko cesto, 20 odstotkov sredstev pa za potrebe krajevnih skupnosti. Druge krajevne skupnosti v kamniški občini bodo ravno tako dale del sredstev za Tuhijsko cesto in za potrebe krajevnih skupnosti, medtem ko bo nekaj krajevnih skupnosti razdelilo sredstva iz samoprispevka za gradnjo šol in za komunalne potrebe.

Kamniški občani bodo plačevali krajevni samoprispevki po naslednji razdelitvi: delavci — 2 % od neto osebnih dohodkov, zavezanci prispevka od kmetijstva, obrtniki, nepavšalisti in zasebna gostišča — 2 % od davčnih osnov, drugi zavezanci prispevka od obrtništva 2 % od davčnih osnov ter upokojenci s pokojnino, ki znaša mesečno nad 750 N din — 2 % od pokojninskih prejemkov.

Referendum o uvedbi krajevnega samoprispevka v kamniški občini bo za Duplaco in Kamnik že v soboto, 20. aprila, za druge volivne enote pa v nedeljo, 21. aprila.

V. G.

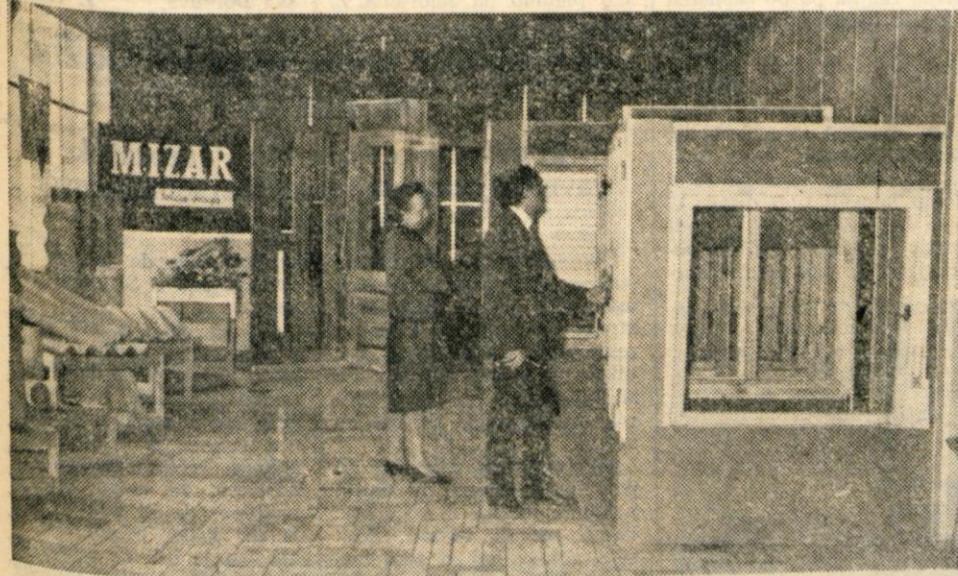
Pred začetkom turistične letalske sezone na Gorenjskem Nove oblike dela, nove možnosti

Letalci Alpskega letalskega centra v Lescah se pridno pripravljajo na začetek letošnje turistične sezone. Prepričani so namreč, da bodo z boljšo organizacijo letalskih prevozov in predvsem z razširjeno mrežo obveščanja ter prodajo vozovnic za aerotaksi lahko število letalskih prevozov zvečali.

Že lani so kupili moderno štirisedežno turistično letalo Cessno 172, ki je staremu letalu priskočilo na pomoč v sredini sezone. Poleg tega pa so upoštevali želje turistov in dopolnili program turističnih poletov. Tako si gosti s ptičje perspektive lahko ogledajo Bled s širšo okolico, dolino Drage, le za nekaj dinarjev več pa Bohinj z okolico ali pa poletijo nad sam Triglav.

Lani se je z leščanskim aerotaksijem peljalo 3500 turistov, med katerimi je bilo 25 % domačih, med tuji pa so prevladovali gostje iz Nizozemske, Nemčije, Italije in Avstrije. Zanimanje turcev za takšne letalske prevaze je tako veliko, da so se v Alpskem letalskem centru odločili, da z začetkom turistične sezone vpeljejo tudi enodnevno izmenjavo turistov med blejskim turističnim območjem in našimi najbolj znanimi obmorski letovišči, kot so Opatija, Portorož, Split in Dubrovnik. Za takšno izmenjavo so se še posebej zavzeli turistični delavci naših obmorskih letovišč. Z razširjeno akcijo obveščanja in prodaje letalskih vozovnic, katere se bodo poslej prodajale v vseh pomembnejših turističnih uradih in recepcijah hotelov po Gorenjski do Ljubljane, — morda pa celo v slovenskem Primorju, — v centru računajo, da bodo pritegnili najmanj 37 % turistov več kot so jih lani.

Zadnjih nekaj let pa se v Lescah pojavlja še ena nova oblika zadovoljevanja specifičnih potreb tujih turistov, med katerimi je prenekateri letalec. Letališče Alpskega letalskega centra sodi med lepša letališča v Evropi, s svojimi strokovnimi kadri in letalskim parkom ter padali pa omogoča kvalitetna in začetniška šolanja v vseh letalskih panogah. Zato tudi letalci radi prihajajo v Lesce. V Alpskem letalskem centru so se odločili, da takšno dejavnost vključijo v redni program sezonskega letenja. Povpraševanja tujih letalcev pa kažejo, da ima takšna oblika dejavnosti v Lescah še velike možnosti. — T.P.

Tri razstave Murke

V festivalni dvorani na Blejskem trgu podjetje in proizvajalci razstavljajo gradbeni material, oziroma vse, kar človek potrebuje pri zidavi hiše ali ureditvi stanovanja. Številni obiski razstave kaže-

jo, da se občani zanimajo za razstavljeni predmete, saj so v teh spomladanskih dneh mnogi zasadili lopate in pričeli zidati hiše.

To je letos že tretja razstava Murke. Januarja je

Murka organizirala na Jesenih razstavah pohištva, v začetku marca pa v Radovljici. Na Jesenicah so prodali za 20 milijonov, v Radovljici pa za 30 milijonov S din pohištva.

J. V.

V jeseniški občini

Kdo ima prednost pri komunalnih investicijah

O komunalnih investicijah so razpravljali sveti za gospodarstvo, za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve, krajevne skupnosti in stanovanjske zadeve ter za družbeni plan in finance. In ne samo ti organi. O komunalnih investicijah so občani največ razpravljali na zborih volivcev. Zanimivo je poročilo občinske skupščine, ki navaja, da je bilo na zborih volivcev 43 predlogov, od tega jih je bilo 28 upoštevano v letošnjem programu komunalnih investicij. Zbori volivcev torej le niso neka formalna oblika samoupravljanja.

Program komunalnih investicij je sestavljen tako, da so investicije razporejene v prvo ali drugo prednostno skupino glede na nujnost in potrebo.

Pri cestah so v prednostni skupini naslednja dela: rekonstrukcija ceste od kina Plavž do bolnišnice na Jesenicah; rekonstrukcija ceste Jesenice — Planina pod Golico; Tomšičeva cesta; nadaljevanje asfaltiranja ceste I/1a na odsek Mojstrana; popravilo ceste v Vrata in asfaltiranje ceste skozi naselje Rateče.

Pri mostovih sta v pred-

mostni skupini novi most v Mojstrani in popravilo mostu na Spodnjem Plavžu prek železniške proge, v drugi skupini pa dograditev Žvagnovega mosta in popravilo mostu čez Pišnico v Kranjski gori.

V prednostni skupini je tudi označitev prometnih znakov v mestu ter prometnih cest v mestu z belo barvo. Sem spada tudi ureditev pločnikov v samem mestu Jesenice od hotela Korotan do hotela Pošta. Ureditev kanalizacije pri Zdravstvenem domu na Jesenicah in na Blejski Dobravi prav tako spada na prednostno listo.

Letos se bodo nadaljevala dela na vodovodu Peričnik in vodovodu v Ratečah.

V jeseniški občini je poseben problem ureditev hudo-

urnikov ter obrežja reke Save. Zato prednostna lista za jema naslednja dela: obrežno zavarovanje Save v Podmežaklji; zaščitna dela na obrežju pri mostu čez Savo iz Podvoza, leva in desna stran; obrežno zavarovanje hudournika Jeseničica; zavarovanje cevovoda iz Peričnika; ureditev hudournika Hladnik; zavarovanje obrežja Save v Martuljku ter ureditvena dela na hudourniku Ukova.

Elektroenergetsko omrežje in javna razsvetljiva zajema, ta toliko del, da je nemogoče vseh našteti, zato bomo o tem poročali prihodnjič. Predračunska vrednost komunalno investicijskih del znaša osem milijonov novih dinarjev.

J. Vidic

Kamniški proračun sprejet

Kamniška občinska skupščina je na zadnji seji, bila je v petek, 29. marca, sprejela občinski proračun za leto 1968.

V uvodni razpravi je predsednik občinske skupščine Kamnik Vinko Gobec poudaril, da je imela občinska skupščina težko nalogu pri usklajevanju potreb in želja občanov ter dejanskih možnosti proračuna, saj so bile objektivne potrebe občanov kar za 362 milijonov S dinarjev večje kot pa proračun. Pri sprejemanju občinskega proračuna je imela kamniška občinska skupščina pred očmi naslednja dejstva: novi proračun naj ne bremeniti gospodarstva, temveč naj da gospodarstvu možnost, da s svojo razširjeno reproducijo daje osnovo za celotno življeno v kamniški občini; proračun naj zagotovi najnujnejše zahteve občanov (predsednik kamniške občinske skupščine je v razpravi dejal, da letošnji proračun zagotavlja le najnujnejše zahteve in želje).

Letošnji občinski proračun bo imel 12,218.321 N din proračunskih dohodkov, od tega je temeljni izobraževalni skupnosti Kamnik namenjeno 5,085,743 N din in občinskemu skladu za urejanje mestnega zemljišča 807.578 N din, tako da ostane na koncu za sam proračun 6,325.000 S

V. Guček

SI ŽELITE SODOBNO OPREMLJENO STANOVANJE?

OBIŠCITE RAZSTAVO
IN PRODAJO POHIŠTVA V

ŠKOFJI LOKI

TVD Partizan Mestni trg

- spalnice
- dnevne sobe
- kuhinjsko pohištvo
- kavči, ležišča
- fotelji, jogiji

- preproge
- zavesi, posteljno perilo
- hlađilniki
- pralni stroji
- TV aparati

Izkoristite ugoden nakup

do
12.
aprila

LESCE

Proračun kranjske občine za letos 111 milijonov za krajevne skupnosti

Po poprejšnji razpravi o predlogu proračuna kranjske občine za letos ter na podlagi pripombe, ki so jih na predlog posredovali sveti občinske skupščine, organi skladov, zbori volivev, družbenopolitične organizacije in društva ter drugi, sta oba zabora kranjske občinske skupščine na zadnji seji (21. marca) sprejela proračun občine za letos.

Letošnji proračun kranjske občine znaša dve milijardi 456 milijonov osemsto tisoč starih dinarjev dohodkov. Med dohodki letošnjega proračuna so na prvem mestu predvsem prispevki iz osebnega dohodka. Predvideno je, da se bo teh dohodkov nabolj prek milijarde dvesto milijonov starih dinarjev. Toliko denarja pa se bo v proračunu nabolj, če se bodo osebni dohodki v gospodarstvu letos zvečali za 10 odstotkov, v negodovanstvu pa za 8. Pri tem pa moramo pripomniti, da so takšna počevanja dokaj realna, saj se

precej razlikujejo od prvotnih, ki so bila v predlogu proračuna. Precejen dohodek v proračunu pa je predviden tudi od davkov (635 milijonov) in od dohodkov po posebnih zveznih predpisih (prispevki za uporabo mestnega zemljišča, prispevek od premij za požarno zavarovanje — 365 milijonov). Od takih je predvidenih 165 milijonov starih dinarjev itd. Če pa k letošnjemu proračunu prištejemo še sredstva za financiranje izobraževalne skupnosti, potem bodo vsi dohodki v kranjski občini letos znašali okrog štiri milijarde starih dinarjev.

Med izdatki letošnjega proračuna kranjske občine so na prvem mestu izdatki za delo državnih organov (560 milijonov), sledijo izdatki za negospodarske investicije (266 milijonov), za kulturno-prosvetno dejavnost (258 milijonov), za socialno skrbstvo (209 milijonov) itd. Razen tega pa je letos za delo krajevnih skupnosti v kranjski občini predvidenih 111 milijonov starih dinarjev. Posamezne krajevne skupnosti bodo denar dobile po naslednjih kriterijih: za kilometr ceste 2100, za svetlobno telo 150, za meter kanalizacije 4, za kvadratni meter parkov 4, za spominsko obeležje 300 in za druge stroške po prebivalcu 2 nova dinarja. Razen tega pa so v sredstvih krajevnih skupnosti včeta tudi sredstva za kulturne ustanove, in sicer štiri milijone starih dinarjev.

A. Z.

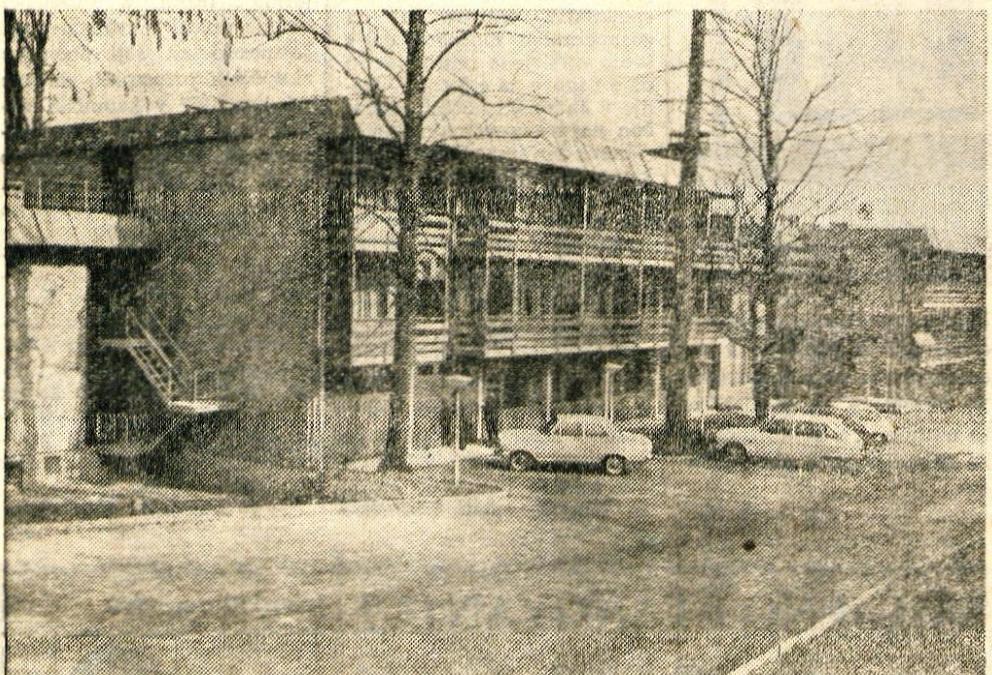
Elektrodelavnice

Ing. Dullnig

Celovec — Klagenfurt,
Pischeldorfstrasse 4
8 Maistrasse 33

Električni stroji, orodja
naprave, surovine, žice,
kabli.

Dobava — popravljalnica
poceni in hitro.

Predsednik občinske skupščine Radovljica Stanko Kajdiž je v soboto popoldne odpril nov Kompasov garni hotel na Bledu. Nov blejski hotel, veljal je okoli 740 milijonov S dinarjev, ima 179 ležišč — enoposteljnih, dvoposteljnih in apartmajev. Turisti bodo lahko v hotelu prenočevali, dobilli pa bodo tudi zajtrk, medtem ko bodo turisti, ki bodo v hotelu bivali dalj časa, kosili v hotelih Krim in Lovec. Poleg sob ima Kompasov garni hotel na Bledu še dnevni prostor s kavarno — 60 sedežev, zajtrkovalnico s 65 sedeži in teraso z 80 sedeži. Za razvedrilo gostov imajo na voljo šahovske garniture in karte, poleg gledanja televizije pa bodo turisti dva krat na teden gledali tudi folklorno skupino. (vig) Foto: F. Perdan

Reelekcija direktorjev v jeseniški občini

Na območju občine Jesenice bodo letos opravili v 25 delovnih organizacijah razpisne delovnih mest direktorjev. Glede na tako število je komisija za volitve in imenovanja opozorila delovne organizacije na zakonska določila,

ki urejajo ponovno imenovanje direktorja v delovnih organizacijah. Bližnja reelekcija direktorjev naj bi potekala v drugačnih okoliščinah kot prva. V tem času so za nami bogate izkušnje izvajanja gospodarske reforme, ki je po-

stavila delovne organizacije v bistveno nov položaj. Osnovna stališča v pripravah za izvedbo reelekcije naj bo temeljita in vsestranska ocena poslovanja, s poudarkom za programsko usmerjenost delovne organizacije.

Po podatkih, ki so jih dale delovne organizacije, se mora letos v skladu z veljavnimi predpisi opraviti reelekcija direktorjev v naslednjih delovnih organizacijah na območju jeseniške občine:

Železarna, Veterinarska postaja Jesenice, SGP Sava, Žičnica Vitranc, trg. podjetje Rožca Jesenice, okrevališče Franc Rozman, Triglav Mojstrana, Kovinoservis Jesenice, Komunalno podjetje Jesenice, Vodovod Jesenice, osnovna šola Prežihov Voranc, osnovna šola Tone Čufar, Posebna osnovna šola Jesenice, Glasbena šola Jesenice, šola za zdravstvene delavce Jesenice, Mesarsko podjetje Jesenice, Železarski industrijski center Jesenice, delavska univerza Jesenice, občinska knjižnica Jesenice, Kinematografsko podjetje Jesenice, Rešilna postaja, VVU Čilka Zupančič Koroska Bela, socialno zdravstveni zavod dr. Franca Bergila, zdravilišče Sonja Maričkovič ter obrtno podjetje Cokla Blejska Dobrava. J. Vidic

Festival bratstva in enotnosti

V petek, 29. t. m., je bil v Kranju sestanek glavnega odbora za pripravo festivala Bratstva in enotnosti. Po desetih letih bo tako mesto Kranj spet gostitelj mladine in gostov iz Bitole, Bosanskega Šamca, Gornje Radgono, Nikšića, Niša, Prištine, Reke, Slavonskega Broda, Subotice in Zagreba.

Festivala se bo udeležilo prek 600 mladih športnikov ter folklorne skupine in ansambl iz vseh sodelujočih

mest. Od 29. maja do 1. junija bo tudi razstava mladih likovnikov iz Zagreba, Subotice, Bitole in Kranja v obeh kranjskih galerijah. Kulturno umetniške skupine bodo gostovale v vseh večjih krajih in naši občini, v eni izmed dvoran delavskega doma pa literarni večer mladih pesnikov in pisateljev.

Program festivala bo zelo pester in upamo, da bomo z njim najlepše končali mesec mladosti, praznik vse naše mladine. B. Macarol

Letovanja

Partizanski dom Vodiška planina na Jelovici bo letos že šesto leto med sezono odprt za letovanja borcev. Za letos je predvideno, da bo v domu letovalo 14 izmen. Tako bo prva izmena prišla na desetdnevno letovanje že 21. maja, zadnja pa bo zapustila dom 8. oktobra.

Do sedaj so v Partizanskem domu letovali že borce Izole, Nove Gorice, Ščanec, Ajdovščine, Ljubljane, Maribora, Domžal, Škofje Loke, Kranja, Zagreba, Reke, Splita itd. Razen tega pa so v sredstvih krajevnih skupnosti včeta tudi sredstva za kulturne ustanove, in sicer štiri milijone starih dinarjev.

A. Z.

tizanskem domu na Vodiški planini priporočljivo za zdravstveno šibke borce; predvsem za tiste, ki bolujejo na živčnem sistemu in srcu. Zato uprava domu tudi letos vabi borce in druge, da pridejo na oddih na Vodiško planino na Jelovici. A. Z.

»Delavcev zdravstvene službe ni preveč«

je odločno dejala Mira Jazbinšek, ravnateljica šole za zdravstvene delavce na Jesenicah

Obravnavamo strokovno šolstvo. Kar prek noči smo ugotovili, da v Jugoslaviji strokovno šolstvo bohotno raste v takšni razsežnosti, kot nikjer na svetu. Pravijo, da si kaj takega ne privočijo niti najbogatejše države na svetu.

Od takšnega stališča do praktičnih sklepov ni daleč; nekatere srednje in višje šole bomo moralni ukiniti. Želel sem slišati, kaj o tem menijo v šoli za zdravstvene delavce na Jesenicah. To je edina tovrstna šola na Gorenjskem, v Sloveniji pa so še v Celju, Mariboru, Murski Soboti, Novem mestu, Piranu, Šempetu, Novi Gorici in Ljubljani.

Šola za zdravstvene delavce na Jesenicah je bila ustanovljena 1962. leta po sklepu občinske skupščine Jesenice. Šolanje traja štiri leta in je to popolna srednja šola. Do sedaj sta šolam končali dve generaciji, skupno 52 učenek. Trenutno je na šolanju 128 učenek, predvsem z Gorenjske, največ pa iz radovljiske in jeseniške občine. Ambulantno-bolniška smer šole daje po končanem šolanju učencam v roke spričevalo o dosegenu kvalifikaciji za medicinske sestre.

Že nekaj časa pa slišimo

namigovanja, da je tudi to vrstnih šol v Sloveniji preveč.

»Ni res, da je preveč kadra v zdravstveni službi,« je odločno dejala Mira Jazbinšek, ravnateljica šole, in nadaljevala, »to ni samo moje mnenje, temveč je takšnega mišljenja večina zdravstvenih delavcev. Že dolgo časa se trudimo, da bi ukinili tečajje ter kader pridobivali izključno iz šol. Če danes nekatere šole ukinemo, bo kmalu primanjkovalo kadra in zoper bomo pričeli s tečaji usposabljanji kader.«

Za medicinske sestre je še nešteoto praznih mest v vzgojno-varstvenih ustanovah, delovnih kolektivih, predvsem preštistih, kjer je zaposlena pretežno ženska delovna sila. Tudi naša terenska služba s patronažnimi sestrami ni zasedena niti dovolj razvita. Manjka pa tudi precej kadra v naših bolnišnicah. Zato so govorice, da je preveč šol za zdravstvene delavce, precej na majavili nogah. Ne vem, če bomo s tem rešili nekatere ekonomskie težave.«

Letos bo jeseniška šola za zdravstvene delavce zoper izšola 29 novih medicinskih sester. Skoraj vse imajo že zagotovljeno delovno mesto. J. Vidic

Za varstveni oddelki so na loški osnovni šoli lahko namenili le skromno sobico, v kateri je tudi pouk prometne vzgoje. Sedaj imajo zajetih v varstvo 44 otrok. Zaradi pomanjkanja prostora pa jih ne morejo sprejeti več. — Foto: F. Perdan

Kako je na škofjeloški osnovni šoli?

Najbolj pereče je pomanjkanje prostorov

Na enega učenca pride le $0,85 \text{ m}^2$ prostora, torej enkrat manj kot to določa normativ — Triizmenski pouk v nižjih razredih —

Kabinetni pouk v sedanjih prostorih ni mogoč

Pomanjkanje šolskih prostorov v nekaterih krajih škofjeloške občine je že dalj časa pogost predmet pogovora. Tudi na se stankih krajevnih organizacij SZDL te dne razpravljajo o tem vprašanju in o nujnosti uvedbe samoprispevka, saj bi edino tako kar najhitreje rešili stisko šolskih prostorov.

Škofjeloška osnovna šola je bila zgrajena pred tridesetimi leti in je bila tedaj namenjena samo za osnovno šolski pouk dečkov. Deklice so nameč poučevali v samostanu. Od tedaj pa se je marsikaj spremenilo. Prebivalstvo se je povečalo, s tem pa tudi število šoloobveznih otrok. Razen tega pa sedaj dečki in deklice hodijo skupaj v šolo in povsem razumljivo je, da nekdanja šola ni več dovolj prostora. Kako so uskladili pouk večjega števila otrok pri enakem prostoru ter sploh o tem, kakšne so delovne razmere na osnovni šoli v Škofji Loki, smo se nedavno tega pogovarjali z ravnateljem šole Francem Vidmarjem.

»Zaradi velikega števila

otrok smo prisiljeni imeti pouk v prvem, drugem in tretjem razredu v treh izmenah. Ker sta pri večini družin zaposlena oba od staršev, le-ti želijo, da ima otrok, če je le mogoče, pouk dopoldne, tako da je medtem ko ona-dva delata, v šoli. Take želje so seveda upravičene in razumljive, saj v varstvenih ustanovah v Loki ni dovolj prostora za šoloobvezne otroke. Takim željam pa seveda šola zaradi pomanjkanja prostorov le težko ustreže.«

»S kakšnimi težavami se še srečujete na šoli?«

»Kmalu po vojni so k obstoječi osnovni šoli prizidali še trakt gimnazije in poklicne šole. Pri tem pa niso sorazmerno povečali sanitarnih prostorov. Tako skoraj v

vseh nadstropijih primanjkuje stranišč.

Tudi šolsko kuhinjo smo zaradi pomanjkanja prostorov morali urediti kar v kletnih prostorih. Kuhinja je bila prvotno namenjena samo za potrebe osnovne šole, sedaj pa se v njej hranijo še učenci gimnazije, poklicne šole in posebne šole. Tako kuhinja danes pripravlja 1400 obrokov, torej še enkrat več kot je bilo prvotno zamisljeno.«

»V stiski ste s prostori. Ali ste lahko uvedli kabinetni pouk kot je bil predpisani z reorganizacijo šolstva?«

»Na to še pomisliti ne moremo. Na šoli imamo 33 oddelkov, učilnic pa le 17. Pri tem pa smo morali posebno učilnico za likovni in glasbeni pouk pregraditi in tako smo iz ene učilnice napravili dve. Na enega učenca pride le $0,85 \text{ m}^2$ prostora namesto 1,7. Torej enkrat manj kot določa normativ. V prostorih naše šole pa deluje še posebna

šola, ki smo ji odstopili dve učilnici.«

Tako pri nas še vedno učimo po starem. Učenci in učitelji prenašajo za pouk posameznih predmetov učila iz razreda v razred. Zato ni dvoma, da so možnosti za dober pouk precej manjše kot pri kabinetnem pouku, kjer so učila lahko bolje urejena in učenci laže sodelujejo pri uporabi posameznih učil. Le za tehnični in gospodinski pouk imamo posebni učilnici, vendar v kletnih prostorih.«

»Težave pri pouku torej niso majhne. Kako pa je s telesno vzgojo?«

»Šola ima eno telovadnico, v kateri bi radi imeli telovadni pouk osnovna šola, gimnazija, poklicna in posebna šola. To je seveda nemogoče. Iz stiske nas je rešila občinska skupščina, ki je dala gimnaziji v upravljanje dve telovadnici v domu Partizana. Čeprav imamo točen razpored, katera šola kdaj uporablja telovadnici, moramo posebno v nižjih razredih še vedno združevati po dva razreda. Tako včasih en učitelj telovadbe poučuje hkrati tudi po 38 otrok.«

»Ali ima-te na šoli varstveni oddelki?«

»Trenutno imamo zajetih v varstvo 44 učencev. Če bi bil prostor in denar, pa bi jih seveda imeli precej več, saj je dosti zanimanja za to. Vozakev je približno 170 in tem moramo omogočiti pouk v dopoldanskem času, ker tako imenovanega podaljšanega bivanja v šoli učencem zaradi pomanjkanja prostorov ne moremo omogočiti. V nižje razrede se otroci vozijo iz Hrastnice, Zminca in Bodovlje, od 5. razreda naprej pa v našo šolo hodijo tudi učenci iz Poljanske doline vse do Loga in iz Selške doline do Bukovščice.«

»Koliko oddelkov bi po vašem mnenju morala imeti nova šola, da ne bi imeli več takih težav kot sedaj?«

»Z novo šolo bi morali pridobiti še najmanj 20 oddelkov, ker računamo, da bo v prihodnjih letih imela centralna šola v Loki 40 oddelkov. To dokazujejo statistični podatki o rojstvu otrok in že letosnji vpis. Vpisali smo 161 učencev, medtem ko smo jih pred letom dni le 130. Pri 40 oddelkih bi torej lahko zagotovili kabinetni pouk v eni in pol izmenah. Seveda bi morali sedanje prostore tudi ustrezno preurediti.«

»Kje pa naj bi nova šola stala?«

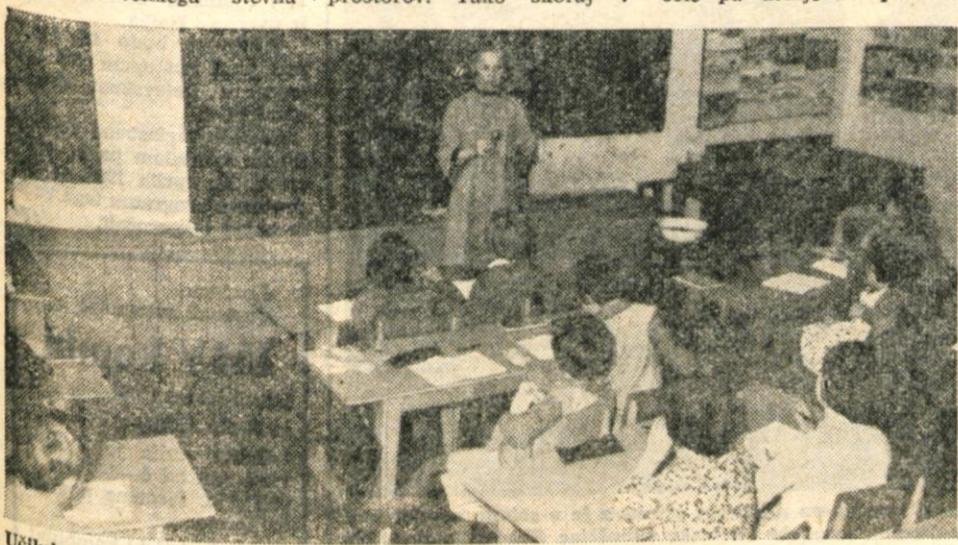
»Lokacija še ni točno določena. Precej razlogov govori za to, naj bi bila v Stari Loki. Zajela bi otroke iz Groharjevega naselja. Novega sveta in še druge. Seveda bi bilo potrebno sodelovanje s staro šolo, da bi se število šoloobveznih otrok enakomerno razdelilo in da bi bili prostori smotrno izkorističeni.«

S. Zupan

Gledališko stavbo bodo rešili

K nadaljevanju članka »Je seniški gledališčni brez dvo-rane?«, objavljenem minuto sredo, lahko z veseljem pripišemo, da so predstavniki skupščine občine Jesenice in uprave gledališča našli rešitev, ki bo odvrnila nevarnost, da bi bila gledališka stavba s 1. aprillom ob električno energijo in s tem ob možnost uporabe stavbe v javne name-ne zaradi dotrajanosti električnih napeljav in naprav. Rok za dokončno ureditev električne instalacije je postavljen do 1. oktobra letos, stavbo gledališča, ki jo je doslej upravljalo samo gledališče, pa bo v upravo prevzelo stanovanjsko podjetje, ki bo tudi kreditiralo sanacijo električne instalacije. Seveda pa bo stanovanjsko podjetje upravljalo stavbo uspešno le, če bo do zagotovljena zadostna sredstva za najemnino zdajnjim uporabnikom stavbe, to je gledališču, knjižnici, radiu in železarski godbi. Prav gotovo bi bilo zdaj napak, če bi škrb za dotrajanino in doslej neizdatno vzdrževano stavbo prepustili zgolj stanovanjskemu podjetju in najnajnejšim sredstvom, ki jih bo morala dati skupščina občine Jesenice. Edino pravilno bi bilo, če bi v akcijo za adaptacijo stavbe, ki služi vsem kulturnim prireditvam na Jesenicah in ne samo gledališču, stopile tudi gospodarske organizacije in vsi delovni ljudje, ki jim je pri srusu razvoj kulture na Jesenicah. Formalna ureditev upravljanja stavbe in najnajnejša zagotovitev nove električne napeljav sta trenutno rešena, obstaja pa še zmerom nujna adaptacija celotne stavbe in zlasti še ureditev tako zelo potrebnega ogrevanja. Z omenjeno rešitvijo so odprte vse možnosti tudi za čimprejšnjo ureditev teh problemov, kar prav gotovo ni samo velika želja kulturnih dejavcev Jesenic, temveč tudi številnih in rednih obiskovalcev jeseniškega gledališča, drugih kulturnih in zabavnih prireditiv in ne nazadnje tudi knjižnici.«

B. C.

Učilnica 2. a razreda, ki so jo pridobili tako, da so prostor, ki je bil namenjen za likovni in glasbeni pouk, predelili z vmesno steno. Seveda je razred prepeln in je zato pouk v njem vsak dan težlj. — Foto: F. Perdan

Koncert pihalnega orkestra občine Kranj ob 70-letnici ustanovitve

Godbeniki na koncertnem odru

V soboto, 30. marca, se je številnim poslušalcem in gostom ob 70-letnici ustanovitve predstavil 31-članski pihalni orkester. Pod vodstvom dirigenta inž. Tomaža Završnika so godbeniki v dvorani kina Center izvedli poldrugo uro trajajoč jubilejni koncert, ki je po kvaliteti igranja presenetil marsikaterega poslušalca. Pokrovitelj slavnostnega koncerta je bil predsednik skupščine občine Kranj Slavko Zalokar, ki je uro pred koncertom priredil v prostorih občinske skupščine za vse člane orkestra slavnostni sprejem.

Za sobotni koncert so se godbeniki temeljito pripravili. »Se enkrat zaigrajmo, to mesto ni dobro, bolj piano...« je bilo slišati glas dirigenta inž. Tomaža Završnika na vsakokratni vaji. Od vaje do vaje so se tako oblikovali skladbe, tehnično in muzikalno. Vsak član se je trudil dati čim več vsega tistega znanja, ki si ga je bodisi v desetletjih pridobil pri igranju v godbi bodisi si ga je šele na novo osvojil v glasbeni šoli. In rezultat znanja, prizadevnosti, volje in truda ter sposobnosti dirigenta je bil sobotni koncert, ki je takoj po kvaliteti igranja kot po izboru skladb presenetil marsikaterega poslušalca.

Ko danes ljudje slišijo, da bo igrala godba na pihalu, imajo navadno pred očmi igranje koračnic. Res so koračnice najbolj priljubljena oblika skladbe slehernega tovrstnega orkestra. Toda kdor je pričakoval od kranjskih godbenikov samo takšno zvrst glasbe, se je zmotil. S svojim koncertom so dokazali, da zmorcejo še več. V njihovi interpretaciji so skladbe, pisane za simfonično zasedbo, izvene glede zvoka tako, kot da bi imeli pred seboj celotni simfonični orkester. Takšnega podajanja skladb pa so zmožni le rutinirani pihalni orkestri in v tem pogledu lahko kranjskim godbenikom samo čestitamo.

Program slavnostnega koncerta je obsegal C. A. Sliva San Lorenzo, uverturo G. Rossinija Italijanka v Alžiru, C. M. Webra Concertino za klarinet in orkester op. 26 (solist Vinko Sorli-klarinjet), 1. stavek Schubertove Simfonije št. 8 v h-molu, imeno-

vane »Nedokončana«, in Rada Simonitija Potrkan ples. Posamezne skladbe je napovedoval in komentiral Marko Studen.

O vtiših s tega koncerta smo po nastopu povprašali tri zname glasbenike.

Peter Lipar, direktor kranjske glasbene šole:

»Jubilejni koncert me je prav prijetno presenetil in sicer z dveh vidikov. Spored koncerta je bil za amaterski orkester zelo zahteven glede tehnične izvedbe, interpretacij in intonacije. Dirigentu orkestra je v razmeroma zelo kratkem časovnem obdobju uspelo tem kompozicijam dati vse tisto, kar le-te zahteva. Ustvaril je zvočno celoto, ki se je odražala v prav vseh stopnjah dinamične. Drugo, kar me je nadvse zadovoljilo, pa je bila izbira koncertnega sporeda, ki je temeljil na sodobni zahtevni programski politiki, kar je zagotovilo za nadaljnjo rast izvedbe zahtevnejših kompozicij. Takšna usmerjenost ne reprezentira samo izvajalske zmogljivosti orkestra, temveč tudi nadvse vzgojno vpliva na poslušalce in zadovoljuje njihove estetske potrebe. Za dosežen uspeh gre vsekakor zahvala pozrtvovalnosti in disciplini vseh članov orkestra in dirigentu, ki so s svojim nadvse uspešnim koncertom prispevali svoj delež k nadaljnji rasti kranjske glasbene kulture.«

Doro Hvalica, sekretar odbora za glasbeno dejavnost pri republiškem svetu ZKPO Slovenije:

»Zelo sem zadovoljen in presenečen nad tem, da je bila proslava 70-letnice malo širše zasnovana. Dirigent je v tem kratkem času, ko godbo vodi, pokazal visok umetniški nivo. Nadvse me je presenetil piano in simfonični zvok. Se posebej me navdušuje program sam, ki je ne-navaden za pihalni orkester, če upoštevamo, da orkestri navadno igrajo koračnice. Repertoar orkestra je treba razvijati v koncertno smer. Solist je bil resnično izvrsten. — Orkester bi radi videli na republiškem tekmovanju pihalnih orkestrov v Kopru, ki bo konec junija. Do sedaj je prijavljenih 37 orkestrov iz Slovenije in zamejstva in pričakujem tudi prijavo Kranjanov.«

Gasper Puhar, nekdanji dolgoletni član in predsednik zodbe:

»Po tem, kar smo slišali, lahko rečem, da je koncert zelo dobro uspel, za kar gre zahvala vsem nastopajočim, ki so ob tem jubileju pokazali pripravljenost igranja v orkestru. Z njihovo izvedbo sem bil zadovoljen; izkazali so se tako v tehničnem kot muzikalnem pogledu. Veselilo bi me, če bi tudi na vajah vedno videli tako lepo število izbranih godbenikov in ne samo na tem koncertu in podobnih prireditvah.«

Ob tem jubileju so kranjskim godbenikom čestitali predstavniki pihalnih orkestrov iz Škofje Loke, Mengša, Žirov in Hrastnika ter predstavniki republiškega in občinskega sveta zvezne kulturno-prosvetnih organizacij Slovenije ter Prešernovega gledališča. Predsednik občinskega sveta ZKPO Kranj Milan Tepina pa je najbolj zaslужnim sedanjam in prejšnjim godbenikom podelil posebna priznanja.

Cestitkam ob 70-letnici delovanja pihalnega orkestra se pridružuje tudi naše uredništvo.

Dušan Stanjko

Člane kranjskega pihalnega orkestra je v soboto sprejel tudi predsednik kranjske občinske skupščine Slavko Zalokar. Na sprejemu pa je o delu in uspehih kranjske godbe govoril tudi edini še živeči član prve ustanovljene godbe Alojz Erman. — Foto: F. Perdan

Skupina 333 v Gradec in Maribor

V petek bo odpotoval v Gradec vokalno-instrumentalni ansambel Skupina 333 iz Kranja. V tem avstrijskem mestu bo drugi del tekmovanja ansamblov med Jugoslavijo in Avstrijo. Drugi del s podelitevijo priznanj in slavnostnim zaključkom bo naslednjega dne v Mariboru.

Za to tekmovanje je Skupina 333 pripravila štiri skladbe po lastni izbiri: Raise your hand (Edie Floyd), I'm mad again (Animals), Respect (Otis Redding) in Whole sale love (Arthur Conley).

Sestav Skupine 333 bo na tej prireditvi nekoliko spremenjen. Vasja Vižintin (ritem kitarist) je te dni odšel k vojakom in namesto njega bo nastopil Ladislav Medvešček, ki igra trobento. Zaradi te spremembe bo moral ansambel spremeniti in napraviti nove aranžmaje za skoraj celotni repertoar.

D. S.

Ivo Plestenjak iz Škofje Loke rezlja že trideset let

Družina Plestenjak iz Škofje Loke je znana umetniška družina. Hči Dora Plestenjak-Slana je znana akademska slikarka. Ivo Plestenjak je rezbar, izdelovalec spominčkov.

Figurice je začel izdelovati pred kakimi tridesetimi leti. Tega ga je naučil njegov oče. Danes je znan kot izdelovalec modelov za mali kruhek. Doslej je izdelal že več sto modelov različnih velikosti. Največ dela po naročilu, prav rad pa naredi kaj tudi za prijatelje. Modeli navadno krase stanovanja ljubiteljev leseni izdelkov ali pa jih uporabljajo za peko kruhka. Po-

sebno ponosen je na deset velikih modelov, ki jih je lani izdelal za posebno sobo v dvorcu predsednika Tita na Brdu.

Ivo Plestenjak najraje rezlja hruškov in javorjev les, lipa se mu zdi za rezljanje premehka. En modelček izdeluje dva do sedem dni, odvisno od velikosti in pa od okraskov. Izdeluje pa tudi drugačne spominke. Lesene kozolce, gorenjske hiše, kužna znamenja, zibelke, čebeljnake in druge. Letos nameščava izrezljati tudi več lesnih reliefov Škofje Loke.

S. Jesenovec

Nocoj glasbeno-baletni večer

V Kranju bo nocoj ob 19. uri v koncertni dvorani Dežavskega doma GLASBENO-BALETNI VECER.

Glasbeni spored bodo izvajali učenci višjih letnikov kranjske glasbene šole iz razredov profesorjev: Jožice Avguštinove, Igorja Kalina, Kunst — Dolganove, Lie Liparjeve, Josipa Štepica in Jane Zupančič.

Skupina baletne šole bo nastopila s pantomimo Delavnična lutka. Scenarij in koreografija Milica Buh; glasba: P. Čajkovski — fragmenti iz baleta Hrestač, Julius Fučík — Marinarelli uvertura Op. 215, Stanislav Moniuszko — iz uverture Halka.

Vstopnice bodo na voljo uro pred nastopom pri blagajni v Delavskem domu, vhod št. 6.

Naslednji glasbeni večer z novim sporedom pa bo v četrtek, 25. aprila 1968. O podrobni programu tega večera bomo še poročali.

Prodamo dostavni avtomobil

IMV kombi

Ieto izdelave 1964 za N din 3.500.—

Ogled vozila je možen vsak dan od 6.—14. ure v podjetju. Pismene ponudbe sprejema

Industrijski kombinat PLANIKA KRAJN

Te dni po svetu

ANKARA, 29. marca — Na štiridevetsi uradni obisk v Turčijo je dopotoval predsednik zveznega izvršnega sveta Mika Spiljak. Glavna tema njegovega obiska je jugoslovansko-turško sodelovanje in aktualni mednarodni problemi.

BEOGRAD, 29. marca — V drugi polovici aprila bo predsednik Tito z državno-partizansko delegacijo obiskal Mongolijo in Iran.

MOSKVA, 29. marca — Moskva se je danes poslovila od tragično preminulega prvega vesoljca in pilotu Juriju Gagarinu, katerega posmrtnne ostanke so položili ob kremeljski zid na Rdečem trgu.

BONN, 29. marca — Zvezna nemška republika je za svojega veleposlanika v naši državi imenovala socialdemokratskega poslanca Petra Blachsteina.

PRAGA, 30. marca — Čehoslovaška ljudska skupščina je izvolila novega predsednika CSSR Ludvika Svobodo. Svobodo imajo za simbol enotnosti in socialistične demokracije. Ob njegovem izvolitvi za predsednika CSSR mu je čestital tudi predsednik Tito.

NEW DELHI, 30. marca — Po dvomesečnem zasedanju je v indijskem glavnem mestu zaključila svoje delo druga konferenca OZN o trgovini in razvoju.

TOKIO, 30. marca — Vsa japonska javnost in ljudstvo iskreno pozdravlja bližnjih obisk predsednika Tita na Japanskem, sta izjavila japonski premier Sato in zunanjji minister Miki. Po mnenju japonskih uradnih krogov bo Titov obisk še bolj pripomogel k prijateljskim stikom med državama.

STOCKHOLM, 31. marca — V švedskem glavnem mestu so podpisali sporazum o novem mednarodnem plačilnem sredstvu, s katerim bodo zagotovili neovirano in čedalje živahnejšo svetovno trgovino. Francija ta sporazum ni podpisala, ker meni, da je izhod v podražitvi zlata.

BRUSELJ, 31. marca — V Belgiji so se končale parlamentarne volitve, v katerih so dosedanje večinske stranke izgubile nekaj poslanskih mest.

NEW YORK, 1. aprila — Vsa svetovna javnost je s presečenjem in olajšanjem sprejela Johnsonove predloge za začetek pogajanj o vietnamski vojni. Svetovne agencije poročajo, da v Severnem Vietnamu že preučujejo Johnsonove predloge in da bodo v kratkem času odgovorili nanje.

Ljudje

Johnson ne bo kandidiral za predsednika ZDA

tavili bombardiranje Severnega Vietnama. Zahtevamo, da se pogajanja začno takoj in da se resno pogajamo o bistvu miru. Domnevamo, da med temi pogajanjami Hanoi ne bo izkoristil naše zadržanosti.

Predsednik ZDA Johnson je nadalje povedal, da je ukazal letalom in vojnim ladjam, naj ne napadajo Severnega Vietnama, razen v območju severno od demilitarizirane cone. Johnson je pozval Veliko Britanijo in Sovjetsko zvezzo, da kot sopredsednici ženevske konference in kot stalni članici varnostnega sveta OZN storita vse, kar lahko, da bi prišlo do resničnega miru v Jugovzhodni Aziji. V svojem govoru, ki so ga prenašale vse ameriške radijske in televizijske postaje, je Johnson dejal, da nobeno drugo vprašanje v tolikšni meri ne vznemirja ameriškega ljudstva kot mir v Vietnamu in v Jugovzhodni Aziji. Zato je odveč vsako odlaganje pogajanj, ki lahko končajo to dolgo, krvavo vojno. »Ponavljam pobudo, ki sem jo dal lani avgusta, da bi us-

Marsikdo tej izjavi ni verjal in jo je imel za dobro prvoaprilsko šalo. Vendar tokrat so se tudi največji optimisti ušteli. V svojem govoru, namenjenemu ameriškemu ljudstvu, je Johnson poleg izjave o svojem odstopu od kandidature na novembriških predsedniških volitvah, navedal, da bodo ZDA občutno zmanjšale bombardiranje Severnega Vietnama. Nadalje je Johnson dejal, da nobeno drugo vprašanje v tolikšni meri ne vznemirja ameriškega ljudstva kot mir v Vietnamu in v Jugovzhodni Aziji. Zato je odveč vsako odlaganje pogajanj, ki lahko končajo to dolgo, krvavo vojno. Pridružil pa se mu bo še ameriški veleposlanik v Moskvi Lewellyn Thomson.

Govor predsednika Johnsona je zbudil takojšnje in raznovrstne odmeve in komen-

tarje po vsem svetu. Severni Vietnam je posredno izjavil, da že preučuje Johnsonov predlog in da bo kmalu odgovoril nanj. Johnsonov govor je zbudil presenečenje tudi v saigonskih krogih in v diplomatskih krogih OZN, medtem ko glavni ameriški listi ugotavljajo, da Johnson v svojem predlogu o zmanjšanju vojne in o začetku mirovnih pogajanj ni omenil južnovenamske osvobodilne fronte.

Johnsonovo odločitev sta komentirala tudi kandidata za predsednika ZDA senator Robert Kennedy in senator Eugen McCarthy. Robert Kennedy je na tiskovni konferenci povedal, da je zaprosil za najniš sestanek z Johnsonom zaradi njegovega sklepa, da izstopi iz predvolline kampanje. Nadalje je Robert Kennedy povedal, da upa, da bo nova mirovna pobuda za konec vietnamske vojne uspela. Drugi predsedniški kandidat Eugen McCarthy je dejal, da je Johnson s svojo »velikodusno oceno razčilstil pot za spravo ameriškega naroda.«

V Moskvi do sedaj še niso

uradno niti poluradno komentirali Johnsonovo odločitev, medtem ko se kanadski politični krogi veselje vsega, kar lahko pripelje do mira v Vietnamu. Britanska vlada je pozdravila to najnovejšo mirovno ponudbo in se obvezala, da bo po svojih najboljših močeh prispevala k pomiritvi. Danski premier Hilmar Baunsgaard pa je Johnsonov sklep, da ne bo kandidiral, označil kot osebno tragedijo.

In še sklepna ugotovitev ameriškega tiska, ki pravi: »Če bi Johnson še naprej vztrajal v predsedniški kampanji, bi utegnil doživeti še vrsto porazov, od katerih si ne bi več opomogel. Tako pa mu preostane samo še upanje, da ga bodo na konvenciji demokratske stranke imenovali za predsedniškega kandidata — seveda, če bi se javnost prepričala, da je Johnson res skušal končati vietnamsko vojno s pogajanjem.«

Upajmo torej, da ne gre morda za nov Johnsonov potični manever, temveč za spoznanje, da je vojna v Vietnamu nesmiselna.

V. Guček

in dogodki

Tečaj v Tamarju

Službeni, sledilni in obrambni psi bodo pomnožili število lavinskih

Zaradi vedno številnejših tragičnih planinskih nesreč posveča komisija za gorsko reševalno službo pri Planinski zvezi Slovenije največjo pozornost vzgoji vodnikov lavinskih psov in šolanju psov samih.

Vodnike lavinskih psov čakajo vedno večje naloge in obvezne. V zimskih mesecih morajo biti vedno mobilizacijsko in akcijsko pripravljeni pomagati kjer koli v zanesenih gorah. Pri nas se grade in urejajo vedno večji zimski smučarski rekreacijski centri, kjer se zadržuje vedno več navdušenih ljubiteljev bele opojnosti. Vse planinske smučarske postojanke in objekti v rekreacijskih centrih, ki so pozimi odprtih in oskrbovani, morajo nujno imeti dobro izvežbanega lavinskega psa, ki je takoj pri roki, kadar je treba posredovati, iskati ali reševati ponesrečenca iz objema smrte.

V drugih alpskih deželah imajo že staro preizkušeno in dobro organizirano lavinsko službo. Vodniki lavinskih psov se rekrutirajo iz vrst najboljših smučarjev in preizkušenih gornikov. Dobro izvežbani lavinski psi so poleg novih, modernih tehničnih sredstev še vedno najboljši pomočniki in sodelavci gorskih reševalcev, kadar je treba v sneženih zametih in ledem mrazu zim iskati ali reševati pogrešane in pone-

srečene smučarje, gornike, plezalce in alpiniste.

Zato smo tudi pri nas, v naši gorski reševalni službi, takoj po osvoboditiv, ko je visokogorsko smučanje dobilo vedno večje število navdušenih pristašev, začeli organizirati posamezne odseke lavinskih psov pri posameznih postajah GRS na najbolj ogroženih terenih.

Komisija za GRS pri Planinski zvezi Slovenije vsako leto, pred glavnim zimskim smučarsko in alpinistično sezono, pripravi vse potrebno in organizira ter izvede dobro pripravljeni tečaj oz. vajo lavinskih psov. Ta vaja in tak tečaj sta nujno potrebna, da psi in tudi vodniki obnove in izpopolnijo nujno potrebno znanje iz poglavij o nevarnostih v gorah, pozimi, v megli, v plazovih in da obnove in izpopolnijo znanje iz prve pomoči, tehnične reševanja izpod plazov in pospešenega, varnega transporta, prenosa ali prevoza ponesrečencev iz nevarnih območij v dolino.

Ob koncu vsake planinske smučarske in alpinistične zimske sezone pa priredi tek tečaj in vajo tudi sekretariat za notranje zadeve Slovenije,

na katerem vodniki službenih, sledilnih in obrambnih postaj milice na ogroženih področjih, kjer lahko vsak čas pričakujemo večje ali manjše lavinske katastrofe.

Tesno in vztrajno sodelovanje komisije za GRS pri Planinski zvezi Slovenije in Uprave javne varnosti Slovenije je največje jamstvo, da bomo povečali varnost in omogočili varno in prijetno bivanje številnih ljubiteljev

zasneženih in v led vkovanih gorah.

Vodstvo tečaja službenih in obrambnih psov posameznih področnih postaj milice v Tamarju je zaupano preizkušenemu vodstvu Janeza Klemenčiča in Uroša Župančiča, ki sta zadostno jamstvo, da bo tečaj lavinskih psov v vsakem pogledu uspel in dosegel svoj namen.

K dosedanjim izšolanim lavinskim psom iz Prevalj, Kamnika, Jesenic, Bohinja in Mojstrane se bodo pridružili novi. To bo velika in pomembna pridobitev za našo reševalno lavinsko službo.

U. Z.

Ogenj in kri

Na občnem zboru občinske gasilske zveze Jesenice je predsednik Tomaž Klinar v poročilu med drugim dejal:

Predsedstvo bo predlagalo bližnjemu kongresu, naj bi gasilska zveza Slovenije sodelovala z Rdečim križem Slovenije pri organizaciji krvodajalske akcije. Biti nam mora razumljivo, da je ta akcija potrebna, saj ne vemo, kdaj lahko nekdo potrebuje da pomoč, včasih nujno za rešitev življenja. Zato priporočam vsem delegatom, da s to akcijo seznanite vse člane naše organizacije. Gasilci moramo biti v prvih vrstah krvodajalske akcije, in to ne samo kot propagandisti, temveč predvsem za zgled pri množični oddaji krvi. Prva krvodajalska akcija bo organizirana na VI. kongresu gasilske zveze Slovenije, maja v Kranju. Zato vabimo vse delegate, ki bodo izvoljeni za VI. kongres, da sodelujejo pri oddaji krvi in s tem dokažejo resnično manifestacijo našega humanizma.

K temu bi samo dodal: če bi vsi fantje sveta... Ne drugače. Če bi vse družbenopolitične organizacije Slovenije...

Ali se razumemo? Če bi vse sledili gasilcem, bi imeli preveč krvi in preveč krvodajalcev.

J. V.

Beli pajek

56

Poslovodkinja je bila v hudi zadregi. Sprevidela je, da ni več časa niti za puder niti za rdečilo, samo na svoje bele zobe pa se tudi ni hotela zanata, zato se je odločila, da bo sprejela obiskovalca s primerno vzeljeno.

»Zal mi je,« je reška precej hladno in obrnila glavo v stran, »toda Mr. Hubbard danes še ni prišel.«

Corner se je pri tem sporočilu globoko oddahnih in njegova korektna vlijednost se je razrasla in očarajočo ljubljenost. »Potem pa imam nalog, gospodinji Barberly, oddati vam tole pismo Mrs. Irvine. — Izredno me veseli, da sem vas spoznal in upam, da me boste pri izpolnjevanju težke naloge podprtali.«

Konstancija njegovih besed sicer ni dobro razumela, vendar je smehljaje sprejela pismo, ki ga je ponudil. Bilo je le nekaj vrstic z nedvomno lastnoročnim podpisom Mrs. Irvine. V pismu je sporočila šefinja Mr. Hubbarda, da mora v nujnih zadevah za nekaj časa odpotovati in da je za čas svoje edinstvenosti vodstvo podjetja zaupala Mr. Cornerju. Konstancija je z branjem pisma moralna začeti še enkrat, preden ga je povsem razumela. Na tak preobrat v podjetju nikakor ni bila pripravljena in se je moralna šele zbrati, da bi mogla oceniti vso dalekoščnost sprememb. Tako pa si je bila na jasnom, da je Mr. Corner mnogo bolj simpatičen kot Mrs. Irvine, in da bodo dnevi,

ko bo lahko plavala med sekretarjem in Mr. Cornerjem, zelo prijetni.

»Prosim, prosim,« je hitela sladko in vrnila Cornerju pismo. »Potrudila se bom, ce bi kaj želeti...«

»Prosil bi vas le, da bi mi povedali, kaj je Mrs. Irvine doslej reševala osebno. Odpotovati je morala tako naglo, da me o tem nisem mogla podrobno informirati.«

Konstancija je potegnila slammato rumene obrvi navzgor, ozke ustnice pa navzdol in se samozavestno nasmejhila. »Mrs. Irvine se je večič zanesla name. Le gleda blagajne je ukrepla sama in vsak večer smo jo mornali poslati ključe od podjetja, kakor tudi dnevi izkušček v njeno stanovanje. V ostalem pa se je ukvarjala le s korespondenco in nujnimi naročili, ki pa smo jih navadno predlagali mi.«

Ta skromni obseg dolžnosti je Cornerju zelo ugaljal, saj ni zahteval od njega nobenega posebnega znanja niti napora in odločil, da je, da si bo uredil svoje življenje v podjetju. »Pri tisoč rečeh kar se da prijetno. Tako je spoznal, da je poslovodkinja nečimnje ženska in sklenil je, da jo bo povsem pritegnil nase in jo podredil svoji volji.«

»Upam, da nimate nič proti temu, če se naselim v pisarni Mrs. Irvine,« je dejal skromno. »Ne bi vas rad kakorkoli nadležoval.« Konstancija je z osvajalnim nasmeškom pokazala, da o nadlegovanju ni govora, vendar je pohitela, da bi izpolnila njegovo željo. Šefova soba je bila vedno zaprta, drugi ključ pa je visel v njeni pisarni. Uporabljala ga je vedno snažilka.

Uslužno je odklenila vrata, v naslednjem higu pa prebledeli in se opotekla. Trepetaje je z roko iskala opore, kajti prepričana je bila, da vidi prikazen...«

Zapisano mizo Mrs. Irvine je sedel, udobno naslonjen nazaj, s cigaretto v ustih, tako bolesto pogrešal Mr. Hubbard in njegov obraz je pričal, da ni le popolnoma zdrav, temveč tudi zelo dobre volje.

»Dobro jutro, Mr. Corner,« je dejal priznajo in tovarisko poklinal prislučku. »Nemški že osiveljim lasem — oprostite, da govorim o tem vprito dame — ste naši kot solarček, Vaš mojster in gospodar Strongbridge pa ni samo velik maloprodnež, temveč tudi velik tepec.«

Enooki je bil tako presenečen, da niti na pozdrav ni mogel odgovoriti. Po Strongbridgevih namigavanjih je zanesljivo računal s tem, da tega človeka ne bo več srečal tu. Jezil se je na Strongbridgeja, Jezil se je nase, da se je spustil v to pustolovčino, ne da bi bil zahteval prej popolno jasnost. Zdaj pa se je ukvarjala le s korespondenco in nujnimi naročili, ki pa smo jih navadno predlagali mi.«

Ta skromni obseg dolžnosti je Cornerju zelo ugaljal, saj ni zahteval od njega nobenega posebnega znanja niti napora in odločil, da je, da si bo uredil svoje življenje v podjetju. »Pri tisoč rečeh kar se da prijetno. Tako je spoznal, da je poslovodkinja nečimnje ženska in sklenil je, da jo bo povsem pritegnil nase in jo podredil svoji volji.«

Sekretar je malomarno segel po pismu, ga maglo preletel ter mimo vtaknil v svoj žep. »Pismo je naslovljeno name in menim, da jo bilo zaprto. Kje pa je ostala ovojnica?« je vprašal pedantno.

Corner je nestrpno namrščil obrvi in skomogli z rameni. »Dali so mi ga brez kuverte, se je izmikal. »Sicer pa ni vredno pričati se zaradi take maleknosti.«

»Prosim! Ce mislite, da je vaš vrat maleknost, pa preidiva to točko. — Kaj torej želite?« je vladno vprašal sekretar.

Enooki je nervozno menal na svojem stolu. »Nič drugega kot to, kar je odredila

Mrs. Irvine,« je odvrnil in se trudil, da bi ostal milen in zbran. Sekretar je preudarno otresele pepel s cigarete in se nasmejhil. »Pa ste prepričani, da se bom uklonil kar tebi nič meni nič? Mister Corner, klub svetim že osiveljim lasem — oprostite, da govorim o tem vprito dame — ste naši kot solarček, Vaš mojster in gospodar Strongbridge pa ni samo velik maloprodnež, temveč tudi velik tepec.«

Enooki je bil tako presenečen, da niti na pozdrav ni mogel odgovoriti. Po Strongbridgevih namigavanjih je zanesljivo računal s tem, da tega človeka ne bo več srečal tu. Jezil se je na Strongbridgeja, Jezil se je nase, da se je spustil v to pustolovčino, ne da bi bil zahteval prej popolno jasnost. Zdaj pa se je ukvarjala le s korespondenco in nujnimi naročili, ki pa smo jih navadno predlagali mi.«

Ta skromni obseg dolžnosti je Cornerju zelo ugaljal, saj ni zahteval od njega nobenega posebnega znanja niti napora in odločil, da je, da si bo uredil svoje življenje v podjetju. »Pri tisoč rečeh kar se da prijetno. Tako je spoznal, da je poslovodkinja nečimnje ženska in sklenil je, da jo bo povsem pritegnil nase in jo podredil svoji volji.«

Sekretar je malomarno segel po pismu, ga maglo preletel ter mimo vtaknil v svoj žep. »Pismo je naslovljeno name in menim, da jo bilo zaprto. Kje pa je ostala ovojnica?« je vprašal pedantno.

Corner je nestrpno namrščil obrvi in skomogli z rameni. »Dali so mi ga brez kuverte, se je izmikal. »Sicer pa ni vredno pričati se zaradi take maleknosti.«

»Prosim! Ce mislite, da je vaš vrat maleknost, pa preidiva to točko. — Kaj torej želite?« je vladno vprašal sekretar.

Enooki je nervozno menal na svojem stolu. »Nič drugega kot to, kar je odredila

ta in sir. Imeli so veliko drobice — ovac in koz, zakaj vsa naselja so v hribovitem svetu. Ze v začetku junija so pragnali Bučani vsak teden po petnajst do dvajset kozličkov v zakol v Kranjsko goro, domov pa je vsak nesel živiljenjske potrebske, npr. koruzo, nekaj bele moke za kuhu, sladkor, sol, vžigalice itd. Planil je pokonci in se le težavo že obvladal. »Prisel sem kot namestnik Mrs. Irvine,« je ostro ugovarjal, »in zahtevam...«

Hubbard je mirno zamahnih z roko in mu segel v besedo. »Nikar se ne trudite, da bi mi naložili, ker sem najbrž bolje poucen kot vi. Prišli ste kot zastopnik vse časi vrednega Mr. Strongbridgeja in dovoliti mi morate, da ravnam z vami kot takim. O tem pa, kako naj ravnam z vami, sem si že na jasnom. Sicer bi vas lahko mire duše vrgli skozi vrata in to z največjim veseljem, ali pa poklicki policijo, kar pa bi spet za vas ne bilo posebno veselo, vendar bom ubral sredino pot in vprašal pravnega zastopnika Mrs. Irvine za svet. Zadava na se uredi kot bučan. Bili so to ljude dobrega srca, živeli so doma trdo živiljenje, žive, živeli so največ od kozje in goveje reje, zemlje niso imeli vodnjikov, da bi mogli sejati kakšno žito. Ineli so — kot še danes — samo male vrtace med skalovjem, kjer so posadili krompir. Večina bučanov je v nedeljo odšla domov, nekateri bolj vztrajni pa so šli tudi še v ponedeljek ali torek. V ponedeljek in torek je bil

ne in Srjane (se pravi, za ljudi in Gozd Martuljka, Loga in Srednjega vrha). Zdaj pa se je to vse predragačilo. Bučanom so po drugi svetovni vojni prepovedali kozjerejo — razen v primeru, če je imel kozo vse leto doma v hlevu. Pravijo, da koza uničuje gozdove. Prav, ampak čudno se mi zdi, kako so potem zrasle smreke in bukovina, katere je bil posekati g. Zakotnik, saj je bil prav v Trenti pravcati pragozd. Hlodni so merili v premeru tudi meter, da jih v Trenti na vse niso mogli rezati. Bil sem tam pri g. Francu Udermanu, ki mi je pokazal hlobe, ki jih ni mogel rezati; bili so predebeli, videl sem jih na lastne oči.

V Trenti je bilo živiljenje včasih slab. Večina Trentarjev, posebno mladih, je odšla v Nemčijo in razne druge kraje na delo v rudnike, da so si prislužili kruh in še kakih prihranil. Bili so že na jasnom. Sicer bi vas lahko mire duše vrgli skozi vrata in to z največjim veseljem, ali pa poklicki policijo, kar pa bi spet za vas ne bilo posebno veselo, vendar bom ubral sredino pot in vprašal pravnega zastopnika Mrs. Irvine za svet. Zadava na se uredi kot bučan. Bili so to ljude dobrega srca, živeli so doma trdo živiljenje, žive, živeli so največ od kozje in goveje reje, zemlje niso imeli vodnjikov, da bi mogli sejati kakšno žito. Ineli so — kot še danes — samo male vrtace med skalovjem, kjer so posadili krompir. Večina bučanov je v nedeljo odšla domov, nekateri bolj vztrajni pa so šli tudi še v ponedeljek ali torek. V ponedeljek in torek je bil

potreboval za svojo družino ter hlapce in dekle nove čevljiv, pa je vse izdelal. Potem sem krsto spravil v parmo (v uto) — v prostor za vozove in kuhanje prasičje hrane. Tam sem jo črno prepleškal, na pokrov pa narusal bel križ in bila je gotova.

Primerilo pa se je, da je šel prav takrat kmetov sin Janez čakan lisjaka. Zvečer je šel v parmo in se tam usedel. Bilo je precej temno, sčasoma pa so se mu oči le malo privrdile na temo. Tedaj je na deskah zagledal mrtvačko krsto, ki je bila namenjena za hlapca (če dva dni je že potreboval). Janez je kar vrglo iz parme v hišo, kjer je ves preplašen pravil, kaj je videl. Pomiril se je šele, ko je oče pojasnil, za kaj gre.

Peter Jakelj
Kranjska gora

POPRAVEK

V Glasu št. 24 (27. marca) smo v članku Planšarstvo v okolici Gorij (8. nadaljevanje) pomoroma objavili, da je bila partizanka Vida žena znane in že pokojnega prvoborca Ivana Žvana (Dravskega). Prejeli smo popravek, da je bila ta partizanka Vida žena narodnega heroja Andreja Žvana-Borisa.

»Strah« v Srednjem vrhu v parmi (šupi)

V 18. stoletju in še prej je bila navada, da so obrtniki hodili po kmetih v štero. Kmet je npr. bil

Lehmannom konec. Zdaj misli samo še na deset in desetitočo mrtvih, med katerimi vidi samo Lehmannov obraz...«

Je tako mislil?

»A če je,« je sinovo hrepenjenje po Francovi vrnitvi ali celo očitanje njenih odnosov z drugim moškim ne boli več. Nekoč bo Slavku vse povedala in on jo bo razumel.«

Moral jo bo razumeti, in ji dati prav, je v svojih mislih kakor slehnerja zaljubljena žena sebična. Počasi se bo sprijaznil, da je Franc izginil v vojni in da ga ne bo več. Ne bo se vrnin in nje ne bo več vezal zakon na moža, ki jo je s svojo nezvestobo že tolkokrat onesrečil, družino pa že nekajkrat pritiral na sam rob bede. Ko je o tem tisti večer, ko so jo izpustili žandarji, priporovedala materi in Mariji, je Marija celo rekla, da je Federla doletela kazen božja, ker je bržkone bležal na bojišču med množico nenajdenih in nerazpoznavnih mrtvih.

»Mrtev je. Seveda je mrtev. To bi bilo še najbolje za vse. Ne bo več. Potem...« se Stefli zdrne, ker ji željo, da bi se Federle res ne vrnin več iz vojne, presekata zopet misel, da je mrtev tudi Lehmann; misel, ki jo pekli že od trenutka, ko je Rozika pokazala tisti letak, ki poroča o uničenju nemškega porazu na Zahodnem frontu in ki je v njej priča podoba mrtevga Fricovega obrazja. »Ne, ne... ne sme biti mrtev! Ne sme biti,« si ponavlja in si prav tako, kakor si je želela, da bi Federle izginil v vojni, želi, da bi Lehmann ostal živ. »Mora ostat! Mora...« šepeta v želji, da bi odpodila iz sebe strah in slutnjo o morebitni Lehmannovi smrti.

Toda strah je močnejši kakor želja.

»Nemški poraz na Marni so si lahko samo izmisli,« bi Stefli rada verjela, da je letak samo navadna propaganda, kakršne se že od junija poslužuje nemški frontni pomočni letak, ki jih trošijo antantna letala v zaledje za Piave. Avstrijski časopisi so še pred dnevi poročali, da Nemci še vedno, čeprav počasneje kakor v začetku svoje ofenzive, a trdno korak za korakom širijo mostišče na oni strani Marne v smeri proti Parizu. Ko bi prišlo do antantne ofenzive in proderja antantnih vojska, bi tudi avstrijski časopisi tega ne mogli zamolčati, poizkuša v želji, da bi postal Lehmann živ, Stefli raznitiči antantno poročilo na letaku in navadno propagando, v laž, ki naj bi razmajaže že tako raznajano disciplino in bojažljost slovenskih, hrvaških, čeških in bosanskih vojakov, a predvsem hrvaških in slovenskih, ki jim avstrijsko poveljstvo skuša uporabiti z novicami o tajni pogodbi med Italijo in antantnimi velesilami, po kateri bi se v primeru antantne zmage Italijani polačili velik del slovenskih in hrvaških pokrajnin, in jim dopovede, da lahko samo avstrijska in nemška zmaga nad antanto zagotovi Slovencem in Hrvatom vključitve Primorja, Trsta, Istre in Dalmacije v samostojno jugoslovansko državo v okviru avstrijskega cesarstva.

Oboje je propaganda vojna.

Miha Klinar: Mesta, ceste in razcestja

Miha Klinar: Mesta, ceste in razcestja

Miha Klinar: Mesta, ceste in razcestja

Domojina

III. DEL

Posebno Rozika, ki ima med »dezerto« v svojega fanta, je opreznata. Boji se, da njeni pogosta pota v Kobariš ali celo v vas, ne bo vredna, da se tam skriva Andrej in žene, ki je treba, da bi šli Ljubljane, naznaniti žandarjem. Ljude niso žal, da je vredna, da se govorice v prislu na ušesa oblasti, ki se zavedajo vse. Zato ne vprašajo Rozike, kaj bi jima rada

zadela, marveč brez pesede odhajajo za njo v hišo.

»Kaj pravite k temu?« potegne Razika, da so na francoski fronti Nemci do dnevi uničočoč poraz.«

»Poraz?« oče seže po letakih in se zaveda, da bo jih dobiti.

»Kje?« nehotno vpraša Stefli, ki jo

umolkne Rozi, ko se fronte Lehmann, in

na Marni, od katerega

na vaši zrnage, vojaki

Bošnjaki, Hrvati in Slovenci! Uprite se

zmagata! Antanta vam podarja

svetlo, marveč podljarmenega

naroda, bere oče, ne meneč se za

zadetke davi odmetna

čas, saj so ti letaki name

njeni predvsem slovenskim avstrijskim

kongresu zatiranih

zgodovinskih predstavnik

Modrijan iz Bohinja

(dr. Janez Mencinger 1838 — 1912)

(Nadaljevanje in konec)

Obljubili smo v prejšnjem našem zapisu, da bomo v tem, zadnjem kramljanju o Mencingerjevih pisateljskih delu spregovorili kaj več o poslednjih dveh, vsekakor najpomembnejših njegovih stvaritvah, o »Abadonu« in o »Moji hoji na Triglav«.

Toda znašli smo se v resnični zadregi: o teh dveh zapletenih, malone skrivnostnih delih, pisanih v tako nenavadnem slogu, se celo z obširno študijo le stežka dokopljemo do pravilne razlage in označbe vsebine — le kako naj bi se nam moglo to posrečiti v tem skromnem in hitrem zapisu?

Predvsem: obe deli, »Abadon« in »Moja hoja na Triglav«, nista pisani za zabavo. Pisatelj sam ne prikriva, da hoče mislečega bralca. Morja je prav zato Mencingerjevo delo že dandanašnji mnogim, ki hlastajo le za lahkim branjem, tako tuje?

ABADON

Leta 1893, po skoro desetletnem pisateljevem molku, je Mencinger objavil obsežno delo »Abadon, bajka za starce«. Vsa prejšnja Mencingerjeva pisanka so nepomembna spriča »Abadona«, ki po globokoumnosti in izvirnosti ničima vrstnika v dotedanjem in celo sedanjem slovenskem slovstvu. Saj je pravi mozaik filozofije, politike, utopije in nedoločenega sanjskega sveta. Površno pogledano bi utegnili na prvi mah v »Abadonu« opaziti Mencingerjevo grajo pesimističnih nazorov tedanje slovenske visokošolske mladine, strah pred razvijajočim se svetovnim kapitalizmom — hkrati pa tudi strah pred anarhičnimi oblikami boja za kruh in pravico nove družbene sile — proletariata.

Danes nas bo gotovo zanimala, če že ne presenetila, še tale plat »Abadona«: že l. 1893, torej v času, ko človeštvo še ni moglo slutiti strahot prve in druge svetovne vojne, je Mencinger s plametečo strastjo obsodil militarizem!

Pisal je, »da vsi državljeni ječe pod neznotnim bremenom stalnih vojn, ki ovirajo mladino v razvoju, starino pa v pokoju in varčnosti. Militarizem daje stoletju občega napredka nečastno znamenje osurovelosti«. — Da se je v Mencingerju zares naselil pravi preroški duh, priča tudi ta njegova misel: »ustanoviti je treba mednarodna sodišča, zahtevati razorožitev in zbraniti sleherno vojno«. — To je pisal bohinjski modrijan že pred 75. leti!

V faustovski okvir, ko se v romanu glavni junak Veselin Samorad zapiše Abadon,

kralju pekla, je Mencinger združil v umetnem leposlovnem okviru izsledke svojih globokoumnih modrovanj in obsežnega filozofskega znanja, plodno fantazijo in kreminito značajnost svojih starih let. Vse pa le zato, da v zaključnem akordu, potem ko svet na splošno, Slovenci pa še posebej, prestane strahotno preizkušnjo izveni knjiga v optimističnem zanosu in s klicem po složnem, resnem in poštemen delu za blagor svojega naroda in človeštva. — Seveda pa je »Abadona« treba čitati — prijatelj mi je rekel, da je bila ta Mencingerjeva knjiga vprav pošastno realistično branje v črnih dneh laških in nemških internacij. Bila je podoba, uresničitev — a tudi upanje, resitev...

HOJA NA TRIGLAV

Povsem nekaj drugega pa je zadnje dokončano Mencingerjevo književno delo »Moja hoja na Triglav«. Tudi ta povest, ali potopis, če jo smeemo takto imenovati, je po svoji zgradbi in vsebinini nekaj posebnega. Ni tako mračna kot »Abadon«, ni pa tudi tako lahko čitivo za kratkočasje. Na hitro, četudi zelo pomankljivo, bi smeli to »Hojo...« imenovati poslednji Mencingerjev spev ljubemu rodnemu Bohinju, še enkratno snidenje s sošolci in literarnimi prijatelji Vajevci in — slovo od mladosti... Seveda pa je Mencinger med vse to vpletel tisočero duhovitih misli, svoja gledanja na socialni, politični in kulturni razvoj Slovencev — skratka v »Hojo...« je povedal vse, kar mu je še ležalo na srcu. Napisal pa je to delo, ko si je nadeval že sedmi križ.

Smeli bi ob branju te knjige celo reči, da se je samo še Prešeren tako pretresljivo poslavljal od mladosti, kot se je od svoje poslavljal Mencinger v »Moji hoji na Triglav«. — Nikoli ni stopil ta Bohinjec na vrh Triglava — zdel se mu je nedosegljiv, kot so nedosegljivi vsi ideali...

V teh dveh svojih najpomembnejših literarnih delih je Mencinger, kot nekoč, spet ves živ, polemičen. Ne sodi le svoje mladosti, pač pa kritično spregleda tudi svoje sodobnike in svoj narod.

Mencinger je smatral kar za svojo dolžnost, da brani slovenske velmože, ki se jim je storila krivica. Hud je bil na Lovra Tomana, ki mu je Koseski več pomenil kot Prešeren in Levstik, za Simona Gregorčiča se je zavzel v kar več svojih spisih in zavnili z vso ostrostjo enosransko Mahničevu kritiko.

Prav posebej pa je skočil v bran starega Janeza Blei-

weisa, ki je v Mencingerjevih dneh postajal že deležen oma-lovaževanja in smešenja. Nepristranost bohinjskega modrijana je vprav pri obrambi »očeta naroda« prišla v najlepši luči do prave veljave. V Abadonu, svojem največjem delu, ki po svoji humani razsežnosti presega celo Goethejevega Fausta, je Mencinger dal poseben poudarek prav dnevu »5. malega srpnja« 1843, ko je izšla prva številka Bleiweisovih Novic.

BLEIWEISOV ADVOKAT

»Ta dan je za Slovence toli pomemben, da ne vem važnejšega v 19. stoletju. Te Novice so potlej stale nad strankami, cepečimi dlako in narod, in so napredovalo oprezno, korak za korakom, da jih je narod lahko dohaljal, in tihu, da niso nasprotvnik pomendrali rahle cvetke. Oče Bleiweis je v preudarni razbornosti deloval na slogu, na zmernost med nasprotvnicimi, sredobežnimi težnjami in na premišljen, stalen napredek. Njega jeklenemu značaju, njega ognjevitji ljubezni, odeti sicer z jedeno skorjo, njega obče priznanemu ugledu in razboritemu ravnjanju je uspelo, da je vzdrževal slogo in vzajemnost ter nad celo dobo človeškega rodu vodil narod po vsej Sloveniji kakor nihče pred njim in nihče za njim. Ko pa je prvak zatisnil oči, so naglo vstali dediči, kakor v priovedki sinovi Setopolkovi, ter hiteli drobiti prvakovo dedovino, cepiti se v razne stranke in boriti se za zgolj načela in za pravštvo. Narod pa je plačeval stroške teh prepirov.«

Le čemu tudi v tem zapisu znova citiramo besede v obrazu starega doktorja Bleiweisa? Ali le zato, ker smo mu v prvih povojnih viharnih letih vzeli v Kranju ime ulice, v kateri je bil rojen? To so storili tudi v Ljubljani, vendar so mu vsaj pustili spominsko ploščo na hiši, v kateri je preživel več desetletij. Le Zagreb se še ne sramuje imena našega rojaka, ki je bil kot prvi Slovenc imenovan za rednega člena Jugoslovanske akademije v Zagrebu. Torej prvi Slovec-akademik!

Naše ravnanje z Bleiweisovim imenom je podobno nojevemu: nočemo videti njegovih ogromnih zaslug pri narodnosti, gospodarski in kulturni rasti našega naroda. Bil je več decenijev doslovn učitelj najširših slojev. Učil, vzbujal, svaril pred bolezni, vseh vrst, nudil prve opore mladim slovenskim pisateljem, stal leta in leta v arenih kot spretni borec za narodnostne pravice, proti germanškim raznaročovalnim težnjam. Kot vsak politik pa je imel seveda tudi senčne plati (kdo od politikov jih pa nima?), a vendar jih zasluge in trdo delo kar širih desetletij zlahka otehtajo.

Javno in znova predlagam, da vsaj v Kranju, rojstnem mestu dr. Janeza Bleiweisa, vrnemo ulici njegovo ime (zdaj je ta ulica le podaljšek prejšnje Tavčarjeve, po Bleiweisu naj bi se imenoval le oni del od steklarja Colnarja do hotela Europe; tu stoji tudi njegova rojstna hiša — zdaj št. 25). Nič napačnega ne bomo storili, če končno le omilimo preostre črte v sodbi Bleiweisovega delovanja in postavimo na bolj pravično mesto njegovo imenje v našo narodnostno gospodarsko in politično zgodovino.

LETET SLOVESA

Zaneslo nas je to rezoniranje (saj živimo v času raznovrstnih rehabilitacij) in zašli smo zato kar nehote z ravne poti pripovedi o pisatelju Mencingerju. — A nič zato! Kajti le malo še lahko pokramljamo o njem: življenje bohinjskega modrijana se je kar iznenada prevesilo v premišljevanje o bližnji smrti. Ni več pisal, motile so ga tudi sence v družinskem življenju.

Malokateri znan slovenski človek se je tako dolgo pripravljal na odhod. Domala celih sedem let se je oziral v onostransko. Čital je le še filozofske in religiozne knjige, ki si jih je izposojal pri svojem mladostnem prijatelju Tomu Zupanu.

Najbolj pa mu je ugajala, tako je povedal v svojih spominih okroglaški vlastelin, v nemščino prevedena knjiga francoskega pisatelja L. Pouline »Vers I Eternité« (Na poti v večnost). — Ker se skušam slehernemu velmožu, o katerem tekóti zapisi, tudi človeško kar najbolj približati, da bi bolje razumel njegove odločitve, sem to knjigo — o kateri pravi Mencinger, »da je globoko mišljena in da prepričuje z vso francosko vnenjem — prebral (slovenski prevod je izšel l. 1917). Vendar pravega odgovora, zakaj je prav ta knjiga resnobnemu in nenavadnemu možu tako ugajala in ga potolažila, nisem znal najti.

Morda bi utegnil odgovor tičati v starosti in razočaranjih, ki so mu zagrenila zadnja leta. Prijazna življenjska sreča in vedrina duha sta ga povsem zapustili. V grenkobnih mislih se je nekoč tako šegavi Nejaz Nemcigren poslavljal s tega sveta: »Moje telo se še precej krepko počuti. Duh pa je oslabel in zapušča me zlasti spomin.« Tako je bolni mož pisal Tomu Zupanu dne 27. 9. 1911 — torej dobrega pol leta pred smrtjo.

NEKONČANA PRAVDA

Že davno prej pa si je tudi sam sestavil napis, ki naj mu ga dediči vklešejo v nagrobeni kamen; »če mu ga bodo postavili«, je še pripomnil. In ne le to. Celo grobno parcelo si je po vseh predpisih kupil v trajno rodbinsko last. Navada je sicer, da si prostore za grobove najemamo; posebnež, kakršen je Mencin-

ger bil vse življenje, pa si je svet od Cerkve kupil in poskrbel, da ga je geometer odmeril in vpisal novega lastnika v zemljisko knjigo. Brčas je to edini primer, vsaj pri nas. Hotel je najti mož počitek v svoji zemlji, hotel je najbrž preprečiti tudi kake nadaljnje prekope in podobno. Skratka, še danda-nanji je ta kos zemlje na svetokriškem pokopališču pri Krškem v katastrski mapi označen kot Mencingerjeva last!

Iz teh dni, ko si je star Sivor po vseh pravnih predpisih kupoval svoj grob, se je ohranila tale anecdota: geometer Gspan in pisatelj Mencinger sta šla proti pokopališču, da bi določila in odmerila svet za grobišče; ko prideta do pokopaliških vrat, sta si začela, po kavalirški šeki tedanjih dni, ponujati prednost, kdo naj vstopi prej; Mencinger pa se iznena-dita in kar hitro odloči: »Da, tu imam pa res jaz prednost,« menil je pač, na poti v Neznamo...

Hiša, staro enonadstropno poslopje, v kateri je Mencinger prebival domala trideset let, še stoji. Tudi utica na vrtu za hišo, v kateri je pisatelj z geometrom Gspanom (ki je tudi v tej hiši stanoval) tako rad igral nedolžni »piké«, še stoji. Le starinske freske na pročelju hiše, ki je predstavljala »Marijo do-brega srca« ni več, prebeljena je...

Pač pa se je mesto Krško, ki mu je Mencinger županoval v letih 1894—1896, izkazalo s spominsko ploščo na hiši Cesta krških žrtv št. 2:

»V tej hiši je živel od leta 1882 do 1912 slovenski pisatelj dr. Janez Mencinger.«

To in pa napis na nagrobnem plošči je vse, kar spominja v Kršku na »modrijana Slovenstva«. Prav bo, popotnik z gorenjske strani, kadar utegneš v Krško, da postojis ob grobu velikega rojaka in prebereš:

»Tukaj vstajenja čaka dr. Janez Mencinger, advokat. Svojega življenja pravdo je začel 26. 3. 1838 in nedovršeno končal 12. 4. 1912. — Bodli mu sodba milostljiva!«

Pisateljev grob še danda-nanji ni pozabljil in zapuščen. Lepo je negovan in sveže cvetje ga krasiti. Le komu naj se za to zahvalimo? In postavimo Krško za vzhled vsem onim krajem, na čelu z Ljubljano, zaradi zanemarje-nega Navja, kjer je spomin na njihove velenja zamrl, grobove pa prerasel plevel.

CRATOMIR ZOREC

PRIPIŠ: Prav v hipu, ko sem odložil pero z mislijo, da se od Mencingerja poslavljaj — me je prešinilo: o vedrilih uricah starega Sivorja, ki jih je preživiljal v svojem vinogradu na Menišlj (vrh krške Trške gore), pa nis nič napisal! Storil bom to prihodnjih, naj bo vsej epilog teh zapisov v svetlejših tonih obarvan!

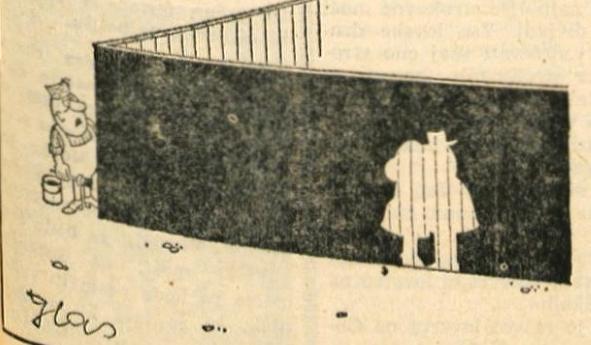
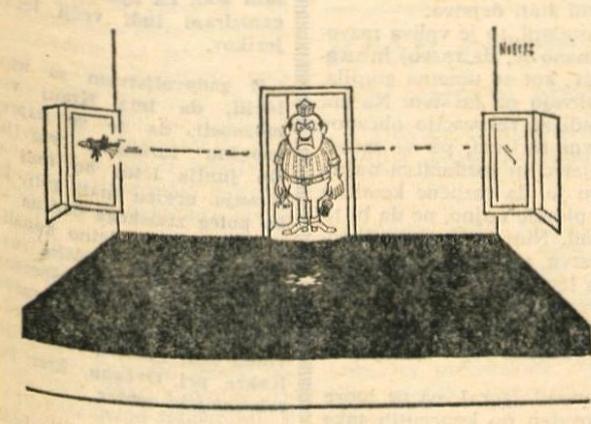
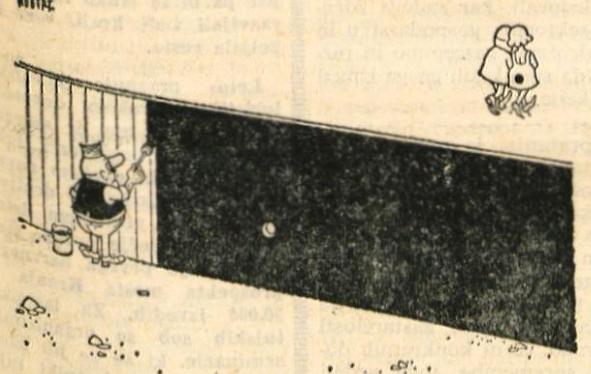
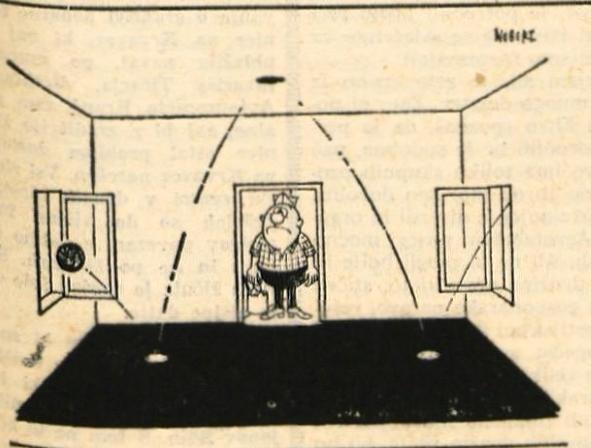
Zakopan v snegu

Svoji izredni vzdržljivosti se ima zahvaliti dvajsetletni Grenlandec Egede Jørgensen, da je ostal živ v neurju. Nekoga nedeljskega popoldneva je odrnil v odprttem čolnu iz naselja Kangek v glavno mesto Gothaab. V čolnu je bil še neki sovaščan.

Na večer je nastopilo neurje, veter je obrnil njun čoln in oba sta se znašla v vodi. Egede Jørgensen je komaj do-

segel obalo. Tresič se od mraka je skopal v sneg luknjo in se zavlekel vanjo. Bi lo mu je jasno, da bo le tako lahko preživel. Sovaščan je utonil.

Šele čez dva dni so ga začeli iskat. Našli so ga v sredo opoldne. Tako so ga prepeljali v bolnišnico. Zdravniki so bili presenečeni, ko so ugotovili, da je popolnoma nepoškodovan.

Nesreča res ne pride sama

Neki Šved je nedavno tega doživel take stvari, ki bi jih po pravici lahko vzeli tudi iz burke kakega nemega filma. Novinarji so njegove doživljaje večkrat preverjali, tako je bilo vse skupaj nena-vadno. Vendar vse je bilo resnično.

Omenjeni Šved je zvečer legel v posteljo. Nekakšen hrup na vrtu ga je prebudil, zato je stopil k oknu, da bi videl, kaj se dogaja. Za njim je neslišno pricapljal k oknu tudi njegov pes. Mož je opreal ob zapretem oknu, pes pa mu je — po pasji navadi — z mokrim smrčkom povohal bose pete. Mož se je nenadnega dotika tako ustrašil, da je padel skozi zaprto okno na vrt. Žena se je prebudila in našla moža vsega porezana-nega od stekla na vrtu. Pomagala mu je v kopalnicu, ga umila in mu očistila rane. Nato je poklicala taksi, da bi ga odpeljal k dežurnemu zdravniku. Po vrtniti je počistila tla stanovanja, saj je bilo vse polno krvavih madežev. Madež je čistila s petrolejem in papirjem. Papir je kasneje vrgla v straniče.

Kmalu zatem si je mož na stranišču prižgal cigaretto, pri tem pa so eksplodirali petrolejski hlapi. Ogenj mu je

opekel vso zadnjo plat, tako da ni mogel več sedeti. Žena je morala poklicati rešilni avtomobil. Položili so ga na nosila in medtem ko sta se bolničarja z njim spuščala po stopnicah, jima je pripovedoval kaj je doživel. Ni še povedal vsega, ko sta se začela bolničarja na vso moč smejati. Nosila so jima zdrsnila z rok in nesrečnež si je — zlomil nogo.

Rešeno življenje

Med nedavnim potovanjem so dr. Bernarda vprašali, če lahko z vso gotovostjo reče, da je rešil kako življenje. Slavni kirurg ni dosti pomisljal ampak je novinarjem povedal naslednji doživljaj.

»Pred dvajsetimi leti sem

Dobra orientacija

V londonski meglj stá se dva turista izgubila. Čez čas sta se spet srečala in eden vpraša: »Na kateri strani pa je Temza?«

»Točno za mano,« odgovori drugi.

»Pa ste prepričani?«

»Seveda, saj pravkar prihajam iz vode!«

Saj ni treba, če se noče

Neki nemški turist se je pozanimal za sobo v nekem hotelu na italijanski rivieri. Njegova žena je medtem čakala v avtomobilu. Sef recepcije je z obžalovanjem povedal, da so vse sobe zasedene, lahko pa dobi sobo za mladoporočence.

»Ampak midva z ženo sva vendar poročena že petnajst let, prosim vas,« se je prestrašil Nemec.

»Nič za to,« je odgovoril šef recepcije. »Pred nekaj

Sestnajstletni upokojenec

Nedavno tega so 16-letnega Angleža Jamesa Gramma upokojili. Maja 1966 se je kot prostovoljec vpisal v vojsko. Toda vojaška uniforma kaki barve mu ni prijala. Ko je zbolel, so zdravniki ugotovili, da je fant alergičen na kaki barvo. Odpustili so ga iz vojske z majhno mesečno pokojnino.

Manija pospravljanja

Ephraim Wouters iz Haaga je vložil tožbo za ločitev zakona. Na sodišče je privedel celo stanovalec iz istega nadstropja, da bi pričali proti njegovi ženi. Ta je namreč vsako noč okoli druge ure po polnoči s sesalcem za prah začela čistiti stanovanje in spalnico seveda tudi. Mož je ločitev dobil.

dnevi smo nekemu paru postavili posteljo v plesno dvorano našega hotela. Verjemite mi pa, da nista plesala.«

Zakonski pogovor

John Womack iz Houstona v ZDA in njegova žena sta po zakonskem pogovoru poklicala zdravnika. Žena je namreč imela zlomljen kazalec. Z možem je bilo po pogovoru nekoliko hujše. Iz razbitega nosu mu je tekla kri. Razen tega je imel izpanjen nožni palec, zlomljeno rebro, v očesu pa drobce stekla od razbitih očal.

Razpoznavno znamenje

Neki igralec se je vrnil s turneje predčasno. Odločil se je, da bo malo prestrašil ženo. Prebolekel se je v peklenčka. Vendar se žena sploh ni prestrašila, čeprav je bila moževa preobleka skoraj popolna. Rekla je:

»Pozdravljen možiček.«

»Kako si me vendar prepoznala?« je osupnil mož.

»Po rogeh vendar, dragi, je odgovorila ženička.«

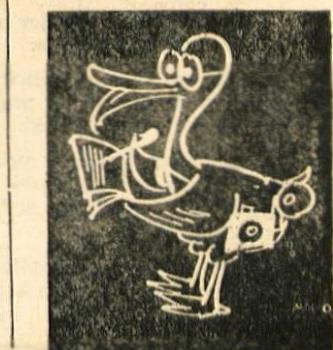
bil splošni zdravnik v nekem manjšem mestu. Dobil sem obvestilo, da je nekdo hudo bolan. Imel je pljučnico. Temperatura je bila visoka; 43 stopinj Celzija. Na-pravil sem vse kar sem mogel. Bolnikovi ženi sem rekel da bom moral prebedeti celo noč pri bolniku. Okoli tretje ure zjutraj se bolnikovo stanje še ni izboljšalo. Gospodinja je skuhalo kavo in me vprašala, če sem res vse napravil, da bi rešil njenega moža. Potrdil sem, nato pa je predlagala nekaj čudnega, glede na to, da se bolnikovo stanje še ni izboljšalo. Ponudila mi je domače zdravilo, ki naj reši njenega moža. To naj bi bila koza. Kozu se namreč zakolje, njenko kožo pa se ovije okoli bolnikovih prsi.

No, po sedmih letih študija medicine se nisem ogrel za to metodo iz kamene dobe. Rekel sem, da bom počakal še eno uro in če takrat ne bo bolniku obrnilo na bolje, bo pa treba poskusiti s kozo. Sreča je bila na moji strani. Čez uro je padla temperatura na 37. Poslovil sem se od bolnika in njegove žene. Zunaj je, privezana na kož, meketala koza. Ko sem šel mimo nje, sem ji rekel: »Koza, rešil sem ti življenje.« To je bil sedaj edini primer, ko sem bil prepričan, da sem rešil neko življenje.«

Če piščanec...

Oče nagovori svojega petnajstletnega sina: »Sin moj, mislim, da je sedaj že čas, da se pogovoriva o nekih stvareh... ne kot oče in sin, ampak kot možje. Če hočem biti bolj natančen, moram reči, da se mi zdiš že dovolj star, da spoznaš tudi drži-spol...«

»Seveda, oče. Kar povej, kaj te zanima, pa ti bom razložil.«

Nekaj problemov lovstva na Gorenjskem

Na Gorenjskem imamo v zadnjem času v organizaciji lovstva nekaj resnih problemov. Ti so postali tako pereči, da so že davno prodri iz okvira lovskih družin in da o njih razpravlja že širša javnost. Prav je takoj! Zelo smo tega veselil. Prav pa ni, da javnost o tem ni pravilno in objektivno obveščena, zato bo težko tudi ustrezno sodelovala in presojala. O tem pričajo razprave v časopisih in javnosti.

O čem je problem? Naj ga na kratko osvetlim.

Na Gorenjskem imamo Zvezo lovskih družin, v katere so bile včlanjene vse lovskie družine na Gorenjskem. Take zvezze so povsod v Sloveniji. Vse Lovske zvezze pa so včlanjene v Lovsko zvezo Slovenije. Do sem je vse v redu. Problem pa je nastal, ko so se lovskie družine STOL, BEGUNJŠČICA in JELOVICA odločile, da bodo izstopile iz Zveze lovskih družin Gorenjske in osnovale svojo organizacijo. Kakšno, ni uradno nicesar znano. Ne bi pa rad problemov napenjal in pretiraval, ker sem prepričan, da bodo prizadeti tovariši dali za to svoje argumente. Na te bomo šele lahko jasneje odgovorili, ko jih bomo zvedeli. Do takrat pa bom nanihal sam nekaj misli o tem, po mojem, zelo kočljivem problemu.

Osnovni princip vsake sodobne organizacije je, da se ta opravi tedaj, ko so za to zreli pogoji in kar je posebno pomembno VZROKI, da po starem ne gre in je potrebno po novem, toda povedati je treba KAKO, da bo boljše od prejšnjega.

Tega pa tovariši iz omenjenih družin niso prepričljivo potrdili! Slišali smo »argumente« kakor: dosedanja organizacija je preživel, da ne daje dovolj strokovne pomoči, da so stroški preveliki, organizacijski prijemi pa zastareli, nedemokratični in podobno. To so težke obdolžitve. Da, morda tovariši, samo pozabili ste povedati, kar je najvažnejše KONKRETNO, kaj, kako, kje in kaj predlagate, da bo boljše?

Ničesar nimam proti reorganizaciji, samo moramo se najprej sporazumeti, spopasti se je treba z dejstvi, analizirati vrzoke in se skupaj odločiti.

Prostor mi ne dovoljuje delati strokovne analize, toda nekaj dejstev želim razgrniti pred javnost, ki naj o tem presodi.

1. Organizacija Lovske zvezze Slovenije vključuje 18 zvez lovskih družin, te pa vključujejo skupaj 408 lovskih družin. Ali je morda organizacijska oblika iz praktičnih razlogov boljša, če bi bile lovskie družine vse direktno včlanjene v Lovsko zvezo Slovenije, mimo sedanjih 18 področnih lovskih zvez? Ali ni to malo okorno, ali ne bi bilo malo čudno, če bi se na primer krajevne skupnosti vezale mimo občin direktno na republiko? Zanimivo pri tem je, da se za tako organizacijo v Sloveniji navdušujejo samo še tri lovskie družine na Gorenjskem, zakaj se drugih 405 ne?

2. Zakaj in kje je bila kršena demokratičnost? To mi ni jasno! Organi Gorenjske lovske zvezze, kakor tudi drugih zvez po vsej Sloveniji so voljeni direktno, vsak član, lovec je neposredno volil. Ali je to nedemokratično? Mislim, da je demokratično, če zveza opravlja le tista dela, katera lovskie družine dogovorno prenesajo nanjo. Potem ta »greha«, mislim na nedemokratičnost, nosijo vse zvezze lovskih družin v Sloveniji. Niam tega vtisa. Končno je članstvo še prostovoljno, tako v družini kot v zvezi, tudi v tem vidim demokratičnost. Omenjene tri lovskie družine so se odločile lani na svojih letnih

občnih zborih, da bodo samostojne, kar jim nihče ne brani in, da bodo organizirale nekak svet svojih družin. Toda, kot mi je znano, ga do danes še ni. Saj večina članov niti ne ve, kakšna pravila ima ta svet. Ne ve se tudi to, kakšne naloge so te tri lovskie družine prenesle na svoj svet? Kakšen je delovni program sveta? Lovske družine niso volile svojih predstavnikov v svet. Pravijo, da so se kar sami izbrali itd. Če po enem letu obstaja ta svet res nima stvari pravilno urejenih, so to za člane verjetno zadosti prepričljivi dokazi, da se že tudi razpravlja o nezaupnici taki organizacijski obliki.

Ali ne bo ta svet nekaj posebnega v naših lovskih organizacijah? Nikjer nisem še zasledil, da bi tudi drugod postavljali take svete. Ali ni za javnost nekaj čudnega, da se, kot zgoraj rečeno za to ogrevajo samo tri družine? 405 pa jih bo, kot je videti, ostalo pri dosedanji organizaciji. Morda je v tem nekaj novega, pa še nismo mogli doumeti, da je boljše.

Če je po sredi nedemokratičnost, je potrebno javno reči kje, vendarje javnost ne more imeti vtisa, da se »vlečemo« za nedemokratične posege. Pripravljeni smo razpravljati!

3. Kako je danes z zdrževanjem sil, je zelo znano iz našega gospodarstva. V to nas sili mnogo dejstev. Zato ni potrebno biti posebno prizadeven pa hitro spoznaš, da je perspektiva v zdrževanju na vseh področjih ne le sodobna, pač pa edino pravilna in nujna. Lovstvo ima toliko skupnih problemov, da si izoliranosti ne smemo in ne moremo dovoliti. Zdrževanje sil pomeni skrb za boljše gojenje divjadi in organizacijske ukrepe v zvezi z lovom. Agrotehnični posegi močno negativno vplivajo na število divjadi. Ali ne bi mogli bolje in uspešne skrbeti za razvoj, če se družine povezujejo, stične točke usklajajo, posege, ki so čisto gospodarske narave, rešujejo v sodelovanju med seboj in kmetijskimi in gospodarskimi organizacijami. Ali ni izolacija nevarnost, za zapiranje v samo lokalne probleme? Ali smo res tako veliki in bogati, da si kaj takega lahko privoščimo? Zveza lovskih družin Gorenjske bila v vseh lovskih družinah tudi finančno močnejša. Ali ne bi bila tudi finančna moč vseh lovskih družin večja, ko bo potrebno nastopati s skupnimi sredstvi za gojitev in zaščito divjadi. Prav bi bilo, da bi se zgledovali, kar zadeva zdrževanja in povezovanja pri drugih sektorjih, gospodarstvu in upravi? Ali naj to, kar je bilo že združeno, razcepimo in razparceliramo, ko bomo jutri uvideli, da smo kršili enega izmed najpomembnejših načel, enotnost akcije?

4. Kako rešiti dileme?

Kadarkoli se rešujejo težka vprašanja, je vroča kri in nestrpnost najslabša pot, ki ne prinaša zadovoljivih rešitev. Menim, da morajo o tem trezno odločati samo argumenti, prepričevanje in ekonomski račun. Težko bo argumentirati, da je razcepljenost ekonomična, zapiranje v ozek krog učinkovitejše in da ustreza sodobnemu razvoju in potrebam lovstva. Težko bo tudi zagovarjati, da cepitev pomeni večjo skrb za celotno področje lava na Gorenjskem. Zelo težko je tudi pritrdiri, da bi kdorkoli potrdil obtožbe o nedemokratičnosti, zastarelosti organizacije, če pa to ni argumentirano, če ni konkretnih dokazov za take obdolžitve. Sem za spremembe, toda vedeti moram, kakšne in zakaj. Menda nas je življenje o tem le nekaj naučilo, vemo da morajo za besedami stati dejstva.

5. Še enega problema bi se rad dotaknil, to je vpliva razvoja tehnike in znanosti na lovstvo. Znano je, da razvoj in uvažanje različnih agrotehničnih ukrepov, kot so umetna gnojila, zaščitna sredstva, mono kulture vplivajo na lovstvo. Na eni strani bi želeli povečati stalež divjadi za rekreacijo občanov in uvajati v čimvečji meri tudi lovni turizem, pa se zaradi različnih sodobnih ukrepov v kmetijstvu in gozdarstvu nujno zmanjšuje stalež divjadi. Razumljivo je, da različne kemične sestavine, ki uničujejo škodljive in plevelne nujno, ne da bi to želeli ali hoteli, uničujejo tudi divjad. Nimam namena govoriti proti razvoju na našem gospodarstvu, vsi ga močno podpiramo, toda dogovoriti se moramo o tem, kako skladno ne le ohraniti, pač pa povečati število in vrste divjadi.

To je mogoče narediti le z močno in enotno lovsko organizacijo, ki lahko poskrbi tudi za razširjeno reprodukcijo, če bo sposobna združiti vse sile.

Takih namenov, kakor sem jih omenil zgoraj, pa ne more ureditiči cepitve lovskih družin. Lovstvo po konceptih take organizacije, kakor so jo pokazale omenjene tri lovskie družine, ne bi bilo sposobno združevati najboljše strokovne moči za ohranitev in razširitev stalež divjadi. Vse lovskie družine Gorenjske so komaj sposobne vzdrževati vsaj eno strokovno osebo, ki skrbi za uredništvo strokovnih ukrepov za vso Gorenjsko. Tako bi takoj nastala dilema za nastavitev dveh oseb. Če pa to ne, se moramo vprašati, ali se vse delo lahko opravi samo na amaterski bazi in zastonj, kakor baje trdijo nekateri zagovorniki nove organizacije.

Se enkrat moramo opozoriti, da se vsak dan želi vse več občanov rekreacijsko izživljati v lovnu in da moramo tudi razvijati lovni turizem na Gorenjskem.

Zato si ne moremo privoščiti neučinkovitih in nestrokovnih organizacijskih oblik ter ukrepov, zaradi katerih bi lovstvo na Gorenjskem lahko utrpelo občutno škodo.

O tem naj razmislijo vsi, ki jim je razvoj lovstva na Gorenjskem pri srcu!

Hafner Anton

Z občnega zbora kranjskega turističnega društva

Potrebna je cesta na Krvavec

Eden izmed sklepov na slobotnem občnem zboru kranjskega turističnega društva je bil, naj društvo podpre gradnjo ceste na Krvavec. Ze dolgo je znano, da žičnica ni kos vsakega leta večjemu prometu. Govorice in predvidevanja o graditvi dodatne žičnice na Krvavec, ki naj bi ublažila naval, po mnemu tovariša Tičarja, direktorja Avtoprometa Kranj, misijo reale, saj bi z graditvijo žičnice ostal problem dostopa na Krvavec nerešen. Vsi zimski centri v drugih alpskih deželah so do višine 2000 metrov povezani z dolino po cesti in ne po žičnicah. Sistem žičnic je urejen šele od te višine dalje.

Cesto na Krvavec bi spremenili prek Jezerske in Kriške planine. V makadamski izvedbi bi bila okoli 600 milijonov Sdin. S tem ne bi bila samo razbremenjena žičnica, pač pa bi se lahko turistično razvijali tudi kraji, kjer bi peljala cesta.

Letos praznuje kranjsko turistično društvo devetdesetletnico. O tem je spregovoril njegov predsednik Jože Praprotnik in obenem navedel, kaj je turistično društvo naredilo v preteklem letu. Med svoje večje uspehe štejejo izdajo prvega bavarnega prospekta mesta Kranja v 50.000 izvodih. Za lastnike tujiskih sob so organizirali seminarje, ki so se jih udeležili prav vsi lastniki tujiskih sob. Za njih so bili organizirani tudi večji tečaji jezikov.

Z zadovoljstvom so ugotovili, da ima Kranj vse možnosti, da se še naprej uspešno turistično razvija. Do junija letos bo tudi v Kranju urejen malo golf, ki bo poleg zimskega bazena — preurejenega v letno kopališče, teniškega igrišča, nedvomno spet lepa športna pridobitev tako za domače kot tujne goste. Letos je predviden tudi začetek regulacije Kokre pri Ovcancu, kjer bo rekreacijski center.

Nekaj pripombe je bilo tudi na račun čistoče v Kranju, ki ni ravno najboljša.

Udeleženci občnega zbora so poslušali tudi načrte Zavoda za spomemško varstvo o ohranjanju in urejanju streljega dela mesta. Morda je bilo najbolj zanimivo to, da Titov trg ne bo več parkirni prostor. Preselili ga bodo čez kokški most, na sedanje mesto pa bodo postavili vodnjak, ki je tam že nekdaj stal.

L.M.

Razpisna komisija pri
ELITA

moško in žensko krojaštvo
BLED

razpisuje

po 112. členu temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah in 74. člena statuta podjetja

DELOVNO MESTO direktorja

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

— da je visokokvalificiran delavec v oblačilni stroki in da ima 10 let prakse na delovnem mestu VK delavca v svoji stroki.

Vlogi mora kandidat priložiti overovljeno dokazilo o strokovni izobrazbi, dokazilo o dosedanjih zaposlitvah s kratkim življenjepisom in potrdilo o nekaznovanju.

Vloge je poslati na naslov razpisne komisije pri ELITA, moško in žensko krojaštvo Bled, do vključno 25. 4. 1968.

Strokovna kmetijska predavanja v KZ Škofja Loka

V okviru občine Škofja Loka je delež kmečkega prebivalstva nekoliko pod republiškim poprečjem in znaša 21,9 %. Kmetijske površine v omenjeni občini in hrkati tudi na območju KZ Škofja Loka merijo okrog 17.000 ha. Prav gotovo je dolžnost družbe, da se tudi na teh 17.000 hektarjih pridelava čimveč hrane. To pa se lahko doseže z vse večjim znanjem, tako teoretičnim kakor tudi praktičnim. Zaradi vsega omenjenega je KZ Škofja Loka sklenila, da uvede na svojem območju, ki zavzema cel teritorij občine Škofja Loka, kmetijska strokovna predavanja. Udeležili naj bi se jih zlasti mlajši kmetje — kooperant, kakor tudi bodoči gospodarji na naših kmetijah.

Seveda se običajno začne reševati stvar tam, kjer je najbolj pereča. Kmetijski proizvod, ki je izpostavljen najhitrejšemu kvarjenju in najlažjim ponaredkom, je mleko. Kako pridelati kvalitetno mleko, kakšno mleko je sploh normalno, zdravo in neponarejeno ter kakšni so običajni vzroki za nenormalno mleko, je bila snov strokovnih predavanj v jeseni lanskoga leta. Organiziranih je bilo 11 predavanj na celotnem teritoriju škofjeloške kmetijske zadruge. Ker je večina kmetov za to, da prida svoje tržne viške mleka, je bila udeležba na teh predavanjih zares velika. Udeležilo se je preko 80 % kooperantov, ki oddajajo mleko. Predavalci so strokovnjaki mlekarstva instituta iz Ljubljane.

Cez zimo smo v zadruzi izdelali za svoje področje širši program izobraževanja kmetov kooperantov. Program predvideva, da bi v dveh zimskih sezona predelali vso pomembnejšo snov kmetijske proizvodnje, ki pride v poštvo za naše kmetijsko področje. Prav gotovo je to pridelovanje krme na travnikih in njivah, proizvodnja mleka, pitanje mlade goveje živine ter proizvodnja merkanega in semenskega krompirja.

Zdaj, ko je v deželo prišla pomlad, kaj lahko ugotovimo, ali smo zimski čas izkoristili tudi za strokovno izpopolnjevanje kmetov. Če pogledamo, kaj smo storili, potem smo lahko s svojim delom vsaj delno zadovoljni. V

drugi polovici januarja 1968 smo začeli s prvim ciklusom strokovnih predavanj za kmete, in to v petih krajinah loške zadruge: na Sovodnju, v Gorenji vasi in Lučinah, na Tratci pri Škofji Loki ter v Selcah. Predavanja so bila v vsakem izmed omenjenih krajev enkrat tedensko od 3 do 4 ure. Skupaj je bilo opravljenih 135 ur predavanj s prečnim obiskom 20 — 25 slušateljev, včasih pa tudi več. Predavanj se je udeležilo tudi precej mlajših ljudi, ki bodo pridobljeno znanje koristno uporabili.

Snov predavanj je bila povezana. Osnova kmetijske proizvodnje je zemlja in je seveda zato bilo nujno, da smo se v prvih predavanjih posvetili prav nji in ugotovili, kaj vse ji manjka, da bi lahko dajala več in bolje kot doslej. Zato ni čudno, da so bila predavanja o mineralnih gnojilih dokaj dobro obiskana in da je kar dejevalo vprašanj o tem in onem umetnem gnojilu.

Travnati svet, ki ga je v Sloveniji okrog dve tretjini kmetijskih površin, na Gorenjskem pa nič manj, je bil deležen posebne pozornosti. Izboljšanja pridelovanja krme na travnatem svetu ter zmanjšanje izgub pri konzerviranju že pridelanih hranilnih snovi je naloga, ki jo bo moral izpolniti vsak, ki bo hotel rediti poceni živilo in pridelati mleko, ki ne bo dražje, kot ga bo pripravljeno plačati tržiče.

Ob koncu predavanj letosne zimske sezone je povzel besed občinski veterinarski inšpektor, ki je seznanil kmetovalce o preventivi in kurativi pri bolezni naših domaćih živali, še enkrat pa jih je opomnil, da se bodo spet

začeli topli dnevi, s tem pa tudi nevarnost kvarjenja mleka. Kaj je največkrat vzrok, da mleko ne ustreza predpisanim normam, so bile sklepne besede strokovnih predavanj za kmete kooperante KZ Škofja Laka v zimski sezoni 1967/68.

Predvidevamo, da bomo jeseni začeli že v drugi polovici novembra, tako da bomo do prihodnje pomladni lahko predelali vso snov, ki jo predvideva program. V glavnem bo poudaren na pridelovanju krme na njivah, nato pa bo sledil cel ciklus predavanj o govedoreji, ki sodi med prve panoge našega hrivovskega kmetijstva.

Na posvetovanju o govedoreji na Gorenjskem, ki je bilo 20. 3. 1968 v prostorih KZK Kranj, v organizaciji ZVZ Kranj, je bilo večkrat poudarjeno, da je zadnji čas, da se nekje dobe finančna sredstva za pospešeno delovanje kmetijskih strokovnih služb, ki naj bi usmerile naše privatno kmetijstvo v najracionalnejšo proizvodnjo glede na dane možnosti posamezne kmetije. Zato menim, da je KZ Škofja Loka s svojo strokovno službo utrla pravo pot in da bo potrebno delo samo še pospešiti in razširiti.

Jurij Kumer,
dipl. inž. agronomije

Razstava pohištva v Škofji Loki

Te dni je trgovsko podjetje Murka iz Lesc pripravilo v dvorani TVD Partizana v Škofji Loki razstavo pohištva in druge stanovanjske opreme. Vsi razstavljeni predmeti — stanovanjska oprema vseh vrst, preproge, gospodinjski stroji, dekorativne tkanine itd. — so tudi naprodaj. Kupci lahko plačajo v gotovini ali pa dobijo blago na kredit. Razstava bo odprta do 12. aprila.

NOVOST V BONBONIERI — Trgovsko podjetje Živila Kranj je v svoji poslovalnici Bonboniera v Prešernovi ulici pred dnevi namestilo mešalec za brezalkoholne piše. Nedvomno se bo ta novost izkazala šele v vročih poletnih dneh. — Foto: F. Perdan

Rdeči petelin v sejni dvorani občinske skupščine

Na občnem zboru občinske gasilske zveze Jesenice, ki je bil v nedeljo dopoldne, je izbruhnil ogenj jeze iz protestov, ker se tako pomembnega zbora ni udeležila niti ena družbenopolitična organizacija občine

Občnega zpora so se udeležili predstavniki vseh gasilskih društev občine, kot gostje pa predstavniki občinskih gasilskih zvez iz Radovljice, Tržiča, Kranja, Škofje Loke ter predstavniki republike gasilske zveze iz Ljubljane.

Ker bo maja v Kranju šest Kongres gasilske zveze Slovenije, je tudi zbor razpravljal o vprašanjih, o katerih naj bi se govorilo tudi na kongresu.

Tomaž Klinar, predsednik občinske gasilske zveze, je v obširnem, toda zelo utegnejem poročilu poročal delegatom o organizacijskih vprašanjih ter delu organizacije za preteklo obdobje.

Na področju občine Jesenice deluje 13 prostovoljnih ter ena poklicna gasilska enota. V teh društvtih deluje 428 aktivnih članov, 82 mladinc

dve sta tudi sami precej prispevali) gradnjo novega bazena v Črnomlju rovut in Prihodih in popravili so bazen na Dovjem.

Gregor Novak, poveljnik občinske gasilske zveze, je poročal o pestri dejavnosti gasilcev. V zadnjih dveh letih so imeli 200 gasilskih vaj, več tečajev, seminarjev, posvetovanj, tekmovanj in izpitov.

Podatki kažejo, da gasilci veliko pozornosti posvečajo preventivni službi. V dveh letih so opravili 548 pregledov in pri tem našli 3834 pomanjkljivosti. Tako je bilo odpravljenih 2900 različnih napak ali pomanjkljivosti, ki bi lahko povzročile ali pospešile morebitni požar. V zadnjih dveh letih je bilo v jesenški občini najmanj požarov. Kljub temu znaša škoda, ki so jo povzročili požari v letu

1966/67, 29 milijonov S din.

Niso pa samo požari nevarnost, ki jo skušajo gasilci ukrotiti ali vsaj ublažiti. Pri poplavah 1966. leta so opravili 60 reševalnih akcij.

Predstavnik republike gasilske zveze je obravnaval nekatere vprašanja, ki bodo predmet razprave na kongresu gasilske zveze Slovenije. Kot prvo nalogo je omenil ureditev zakonodaje na področju gasilstva. Menda imajo do zdaj že deveti osnutek zakona, pa še ne vedo, kako bi stvar uredili. Tudi inšpekcijsko službo za protipožarno varnost je treba urediti in strniti v zakonske okvire.

Na občnem zboru so za vestno delo in zasluge prejeli gasilsko odlikovanje III. stopnje naslednji tovariši: Ivan Jan, Peter Kejzar, Franc Karel (vsi Jesenice), Marija Rekar — Mojstrana, Jože Cuznar — Podkoren, Anton Meret — Podkoren, Viktor Košir — Podkoren, Franc Dobravč, Milan Mrak, Jože Zajc, Franc Tavčar in Janez Bohinje iz gasilske enote Železarne.

J. Vidic

Očiščene in zmrznjene morske rive v prodajalnah Živila Kranj

Prešernovo gledališče v Kranju

CETRTEK — 4. aprila — ob 16. uri Simončič-Pengov: MEDVEDA LOVIMO — lutkovna predstava, gostovanje na Golniku, ob 19.30 red KOLEKTIVI — PETEK L. Djukić: BOG JE UMRL ZAMAN, gostuje Mestno gledališče ljubljansko

PETEK — 5. aprila — ob 19.30 red KOLEKTIVI — PETEK L. Djukić: BOG JE UMRL ZAMAN, gostuje Mestno gledališče ljubljansko

Kino

Jesenice RADIO
3. aprila japonski barv. film NA SODU SMODNIKA

Jesenice PLAVZ
3. aprila ameriški barv. film OD TOD DO VECNOSTI

4. aprila franc. romunski film ZVEZDA BREZ IMENA
5. aprila franc. romunski film ZVEZDA BREZ IMENA

Zirovnica
4. aprila franc. ital. barv. CS film V SENCI PISTOLE

Kranjska gora
4. aprila japonski barv. film NA SODU SMODNIKA
5. aprila amer. ital. barv. CS film V SENCI REVOLVERJA

Kamnik DUPLICA
3. aprila angleški film NA GLICE JE KONEC ob 19. uri
4. aprila angleški film NA GLICE JE KONEC ob 18. uri

Škofja Loka SORA

3. aprila franc. barv. CS film ŽANDAR V NEW YORKU ob 18. in 20. uri

4. aprila amer. film MESTO BREZ MILOSTI ob 20. uri

5. aprila amer. film MESTO BREZ MILOSTI ob 18. in 20. uri

Avto je zgorel

V ponedeljek nekaj pred polnočjo je na cesti tretjega reda med Jesenicami in Plavino pod Golico, kaka 2 kilometra od Jesenice, zgorel osebni avtomobil opel olimpija starejšega tipa. Ogenj so gasili poklicni gasilci z Jesenic. Lastnik avtomobila ni znan, ker je bil avto brez registrskih tablic.

Lani se je zgodilo na območju občine Kranj 266 prometnih nesreč. To so le tiste nesreč, pri katerih je prišlo do telesnih poškodb in materialne škodbe nad 1000 novih din. 9 prometnih nesreč je zahtevalo 14 življenj, pri 204 prometnih nesrečah pa je bilo 142 ljudi huje in 141 laže ranjenih. Pri 53 prometnih nesrečah je bila povzročena le materialna škoda.

Pri nesrečah je bilo udeleženih tudi precej šolskih in predšolskih otrok. Tako je bilo pri 16 prometnih nesrečah

Pogosti gozdni požari

Zaradi toplega in suhega vremena je prejšnji teden nastalo več gozdnih požarov. Več požarov so zanetili otroci, nekaj pa jih je nastalo tudi po krivid odraslih.

V gozdu Mirca nad Jesenicami je pogorela trava in gozdnini podrast na površini treh hektarov. Dvakrat se je vnela trava v Čirčah pri Kranju. Požar so pogasili poklicni gasilci. Gorelo je tudi na Javoriku pri Kranju, vendar je škoda minimalna. V Gozd Martuljku so domačini in poklicni gasilci pogasili požar na površini enega hektara. Škoda ni velika, saj je gorela le trava in listje.

V nedeljo je začelo goretiti tudi v gozdu Lubnik nad vasjo Vešter pri Škofji Liki. Pogorelo je okoli pol hektara površine v bukovem gozdu.

Škoda ni velika, ker se je vnebo samo listje in suho vejevje. Požar so omejili prebivalci Veštra. Na kraju požara so postavili gasilsko stražo.

L. M.

Prvenstvo Kranja v streljanju

Preteklo soboto in nedeljo je bilo letosno občinsko prvenstvo Kranja v streljanju za ekipe in posameznike v konkurenči članov in članic. Nastopilo je 68 tekmovalcev in tekmovalk iz desetih strelinskih družin. Prvenstvo se je končalo s precejšnjim presečenjem. Zmagala je namreč ekipa SD Stane Kovačič, ki je letos spet začela z resnim delom. Med posamezniki pa je

Nesreča zaradi preizkušanja zavor

V petek, 29. marca, nekaj če drugo uro popoldne se je Ivan Gostan z mopedom zatezel v osebni avtomobil KR 19-57, ki ga je vozil Marjan Ropret. Nesreča se je pripečila na cesti tretjega reda med Cerkljami in Gradom. Voznik osebnega avtomobila je preizkušal zavore in ko je ustavljal se je mopedist vanj zatezel. Pri nesreči si je Ivan Gostan zlomil nogo.

Samo v kranjski občini lani

9 prometnih nesreč zahtevalo 14 življenj

Podrobna analiza o nesrečah, pri katerih so bili udeleženi soloobvezni otroci

čah 10 učencev težje, 5 pa laže ranjenih. Pri še več nesrečah pa so bili udeleženi predšolski otroci. Teh prometnih nesreč je bilo lani na območju občine Kranj kar 18. Pri tem sta se 2 predšolska otroka smrtno ponesrečila, 14 je bilo težje, 3 pa laže ranjeni.

Analiza prometnih nesreč, v katerih so bili udeleženci otroci, kaže, da je najbolj pogost vzrok nesreč nemadno prečkanje ceste in neprevidna vožnja s kolesom brez nakazovanja smeri.

Prav zato, ker so otroci pogosto udeleženi v prometnih nesrečah, je komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu pri SO Kranj te dni razposlala vsem šolam podrobnejšo analizo vseh lanskih prometnih nesreč, pri katerih so bili udeleženci šo-

loobvezni otroci. Komisija želi, da bi vzgojitelji seznamili učence, kako je prišlo do posameznih nesreč.

Skrbno zbrani podatki komisije bodo prav gotovo koristen napotek za vzgojitelje pa tudi za starše, saj bo moče s stalnim opozorjanjem otrok o nevarnostih na cesti ter z dobro prometno vzgojo na šolah lahko zmanjšati število prometnih nezgod otrok.

S. Zupan

Kegljači Triglava spet prvi

Čeprav še ni konec tekmovanja v letošnji republiški kegljaški ligi, pa je že znan letošnji prvak v tej ligi. Kranjski Triglav je tudi letos osvojil prvo mesto pred ekipo Jesenice in mariborskim Branikom. Lepim uspehom v lanskem letu so torej oddelični kranjski kegljači dodali letos spet nov dodežek, ki ponovno dokazuje, da v Sloveniji nimajo resnega tekmeca. Tretji gorenjski predstavnik Kranjska gora pa se bo v nedeljo pomeral na kegljišču v Domžalah s Fužinarem. Lokomotivo in ekipo Slovenija-ceste v borbi za obstanek v republiški ligi.

J. J.

V nekaj stavkih

JESENICE — Zaradi suhega in toplega vremena se gozdniki požari kar vrstijo. 27. marca je spet gorela trava na Straži nad Javornikom. Pogorela je trava in grmičevje. Dan kasneje je gorelo v gozdu nad Hrušico in nad Mirco. Škoda sicer velika, ker so bili gasilci vedno pravočasno na mestu.

BOHINJSKA BISTRICA — Nekatere hiše v Bohinjski Bistrici že deset dni nimajo dovolj vode. Pod delom vodovoda se je ilovnata zemlja toliko ugreznila, da se je vodovod prekinil. Začasno so vodo spet speljali po železnih cevih starega vodovoda.

TRSTENIK — Na zadnji seji sveta krajevne skupnosti Trstenik so se domenili o tekmovanju pri urejanju vasi. Hiše bodo skušali čim lepše urediti, prav tako tudi dvorišča, ograje in vrtove. Če bo prostor, bodo uredili tudi parke in zelenice. Odstranili bodo nepotrebne ograje, uredili žive meje. Prisportnem igrišču v bližini trsteniške šole bodo uredili tudi otroško igrišče. Posebna komisija bo pregledala najbolje urejene vasi in jim podelila nagrade.

KRVAVEC — Minula lepa nedelja je privabila na Kravavec stotine ljubiteljev smučanja. Vrste pred žičnico so bile takoj velike, da je prišlo tudi do prerivanja. V vrsti je treba namreč čakati tudi celo uro ali dve. Kljub prizadevanju kolektiva žičnice, prevoz ne more biti hitrejši, kajti zmogljivost žičnice ne ustreza več vedno večjemu obisku Kravaca.

TRŽIČ — V četrtek zvečer bo v hotelu Pošta v Tržiču redni letni občni zbor Turističnega društva Tržič. Za letos so si zastavili nalogo, da bodo pri bencinski črpalki na Deteli postavili svoj paviljon.

CERKLJE — Vodstvo nove šole v Cerkljah in pa turistično društvo si prizadevata, da bi bila tudi okolica šole lepo urejena do razstave cvetja, ki bo junija letos. Odstranili so že nekaj starih dreves, prostor pa bodo zasadili z lepotičnim drevesom imenem grmičjem.

Zahvala

Ob smrti naše drage žene, mame in stare mame

Marije Ravnihar

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem in sodelavcem za izraze sožalja, vsem ki so z nami sočustvovali, jih poklonili vencé in cvetje ter jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi dr. Hribeniku za dolgoletno zdravljenje. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žaluoči: mož Janez, sinova: Janez in Mirko z družinama, sestre in brat.

Prodam

Prodam MOTOR puch, 250 ccm. Kobilica, Sp. Gorje 141 1583

Prodam strešno OPEKO bovec. Kranj, Kokrica 62 1633

TOPOLINO 500-C, brez motorja in posamezne dele prodam. Golmajer, Bohinjska Bala 17 1640

Prodam TELICO, ki bo v kratekem teletila. Češnjica 19, Podnart 1641

Ugodno prodam dvodelno novo OKNO — 80 x 120 in MREŽO za ograjo, višine 2 m. Tupaliče 59, Preddvor 1642

Ugodno prodam žensko in moško KOLO, MOPED T-12 1967, avto TOPOLINO in PLETNI stroj. Kranj, Smledniška 58/B 1643

Prodam športni NSU maks-pretis /65, tudi na ček. Ogled vsak dan popoldan. Predsloje 133, Kranj 1644

Prodam 4 PRASICKE od 40 — 50 kg težke in več milih po 7 tednov starih. Brezovica 3, Kropa 1645

Prodam 3000 kosov OPEK bobroveč, dobro ohranjeno. Pangerščica 2, Golnik 1646

Prodam 800 kg OTAVE. Pangerščica 7, Golnik 1647

Prodam FIAT — 600 D, dobro ohranjeno. Ogled vsak dan od 15. — 17. ure. Bencinska črpalka Labore, Kranj 1648

Prodam PRASICKE, JAGNETA, OVCE, ČEBELE, SADNI MOST, LATE za kozolec in TRAME raznih debelosti. Špan, Podhom 4, Zg. Gorje 1649

Prodam 6 PRASICKOV, 6 tednov starih in KRAVO, 9 mesecev brejo. Bašelj 5, Pred. dvo 1650

Prodam REPO, Kranj, Stavtova 7 (Cirče) 1651

Prodam MOTOR, 250 ccm, BMW. Naslov v oglasnem oddelku 1652

Škoda 1000 MB, zelo dobro ohranjena, ugodno naprodaj. Ogled vsak dan od 6. — 20 ure. Kranj, Gorenjesavska 51 (pri Kamnolomu) 1653

Prodam nov neregistrirani MOPED T-12. Kranj, Likoza-rjeva 1 1654

Prodam FIAT 600 D, letnik 1961. Ogled ob 16. uri, Repinc Ivan, Kranj, Koroska cesta 10/IV 1655

Prodam dobro ohranjen VW-1200, letnik 1965. Ogled ob sobotah od 15. do 18. ure.

Gorenjski muzej v Kranju

R A Z P I S U J E delovno mesto

STROKOVNEGA SODELAVCA

Gorenjskega muzeja za Prešernov spominski muzej.

Pogoji:

visoka ali višja strokovna izobrazba s 5-letno prakso v prešernoslovenskem raziskovalnem delu.

Razpis velja 14 dni po objavi.

Kranj, Stritarjeva 6 1656

Prodam MOPED T-12, prevoženih 6000 km. Šmartno 29, Cerkle 1657

Prodam nov PLETILNI STROJ turnus. Kalan, Dru lovka 4, Kranj 1658

Prodam FIAT 600. Srednje Bitnje 65, Zabnica 1659

Prodam FIAT 750, letnik 1963. Kranj, Jezerska c. 92 1660

Prodam PREBIRALNIK za krompir. Trboje 72, Smlednik 1661

Prodam dve TRACNICI, dolžina 570 cm, za 25.000 S dinarjev. Debeljak Milan, Sora 37, Medvode 1662

Prodam STROJ za izdelovanje strešne opeke (folk) z jeklenimi modeli. Senčur 69 1663

Ugodno prodam 18 mesecev staro TELICO. Erjavec, Verje 18, Medvode 1664

Prodam 6 tednov stare PUJSKE in KRAVO s teletom. Soklič, Selo 22, Bled 1665

Ugodno prodam male PRA-SICKE. Breg 58, Žirovnica 1666

Prodam mlado KRAVO (lisko), zazidljivo PARCELO in nekaj hlevskega gnoja. Zg. Bela 21, Preddvor 1667

Prodam KRAVO in kupim PARCELO v okolici Kranja. Sr. Bela 18, Preddvor 1668

Prodam zazidljivo PARCELO v bližini Kranja. Naslov v oglasnem odd. 1669

Prodam STRUŽNICO, dolžina 600 mm. Naslov v oglasnem oddelku 1670

Prodam semenski KROM-PIR igor. Strahinj 64, Naklo 1671

Prodam 300 kg semenskega KROMPIRJA igor. Voglje 41, Senčur 1672

Prodam mizarski SKO-BELJNI STROJ. Sovodenj 40 nad Šk. Loko 1673

Ostalo

Ivu Lavriču, Ivanu Okornu, Jaku Vehovcu — novim inženirjem organizacije čestitajo prijatelji iz Iskre 1674

Mlada zakonka z enim otrokom nujno iščeta enosobno stanovanje v Kranju za eno leto in pol. Ponudbe poslati pod »MIRNA« 1675

Oddam neopremljeno SOBO v Kranju pošteni in zaposleni ženski stari do 35 let za pomoč v gospodinjstvu. Obiski nezaželeni. Informacije vsak dan od 18. — 20. ure. Naslov v oglasnem oddelku 1676

Našel sem moško rogovalo KOLO. Dobi se, Britof 125, Kranj 1677

V najem dam dve njivi in travnik. Rakovica 15, Kranj 1678

Obvestilo

Prebivalce Kamnika in Domžal ter okolice obvezamo, da lahko dobijo časopis

GLAS

v kioskih Tobak I in II v Kamniku, v Domžalah pa v poslovalnici Tobak I.

Oglase sprejema Ivanka Wahl, delavska univerza Kamnik.

Upravni odbor
Bombaže predilnice in tkalnice Tržič
razpisuje naslednja prosta

delovna mesta

- DIREKTOR SPLOSNEGA SEKTORJA
- DIREKTOR TEHNICNEGA SEKTORJA
- DIREKTOR KOMERCIALNEGA SEKTORJA
- DIREKTOR KADROVSKO-DDRUŽBENEGA SEKTORJA

Kandidati za delovna mesta od 1. do 4. morajo izpolnjevati enega od naslednjih pogojev:

a) visoka oziora višja strokovna izobrazba — ekonomski smeri (tč. 1), tekstilne smeri (tč. 2), ekonomsko-komercialne smeri (tč. 3), s področja družbenih ved (tč. 4) — z najmanj 3-letno oziroma 6-letno prakso na odgovornejših delovnih mestih.

b) srednja strokovna izobrazba ustrezne smeri z najmanj 8-letno prakso na odgovornejših delovnih mestih.

5. POGONSKI INŽENIR — vodja pomožnih obratov (HC, kotlarne, delavnice)

Pogoji: visoka ali višja strokovna izobrazba strojne ali elektro smeri s triletno ozioroma šestletno prakso na odgovornejših delovnih mestih.

Komisija za razpis mesta direktorja pri Specialni bolnici za očes. tuberkulozo — Jezersko, razpisuje delov. mesto

direktorja

RAZPIS VELJA 15 DNI PO OBJAVI.

OBVESTILO**CENJENI POTROŠNIKI**

Izkoristite popust, ki ga priznavajo Zasavski premostniki (Trbovlje-Zagorje) od 1. aprila do 30. junija 1968 za premog, ki bo nabavljen v tem času za široko potrošnjo.

SE PRIPOROČA

Trgovsko podjetje

»KURIKO« KRANJ

Tovarna
gumijevih izdelkov

SAVA KRANJ zaposli

v času letne sezone, ki traja od 1. maja do 30. septembra v počitniškem domu v Crikvenici:

- visokokvalificirano kuharico
- kvalificirano kuharico
- polkvalificirano kuharico
- vodjo bifeja

Osebni dohodek po dogovoru.
Pismene ponudbe sprejema kadrovska služba podjetja.

Bača**TOVARNA****VOLNENIH****IZDELKOV****Podbrdo**

obvešča cenjene potrošnike, da ima v Podbrdu svojo prodajalno, v kateri lahko po

tovarniški ceni

(vključno prometni davek)

nabavite moške in ženske kamgarne v najso-dobnejših modnih barvah in vzorcih, izdelanih iz čiste runske volne.

OBRATOVALNI ČAS PRODAJALNE JE:

— vsak delavnik od 7.30 do 12.30

— in od 15h do 18h

razen četrtna in sobote popoldan.

Ugoden nakup v naši prodajalni lahko združite z zanimivim izletom po slikoviti Selški dolini prek prelaza Petrovo brdo.

Za podrobnejše informacije kličite na telefon PODBRDO 6

Obiščite nas

na spomladanskem

gorenjskem sejmu

od 13.—22. 4. 1968

v Kranju

SE PRIPOROCAMO!

Adlešičev in Isteničev memorial v Planici

Se zadnjič v letošnji sezoni so se v Planici pomerili skakalci in tekači v dveh spominskih tekmovanjih za Adlešičev (skakalci) in Isteničev (tekači) memorial. Ob lepem sončnem vremenu ter dokaj dobrih snežnih razmerah je nastopilo na obeh tekmovanjih več kot 160 tekmovalcev, med katerimi pa so v teku nastopili tudi veterani, bivši državni reprezentanti, med katerimi sta bila najboljša brata Gašper in Matevž Kordež.

V teku članov je bil zmagovalec Kobilica iz Gorj, ki je pustil za sabo olimpijca Kerštajna. Največja udeležba pri tekih je bila vsekakor v konkurenci pionirjev.

Uspela tekstiliada na Zelenici

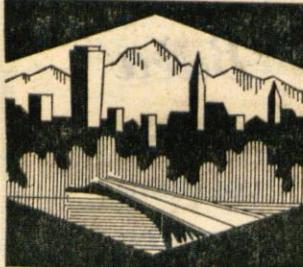
Na letošnji jubilejni tekstiliadi je nastopilo preteklo soboto na Zelenici blizu 300 članov tekstilnih podjetij Slovenije. Tržičani, člani delovnega kolektiva BPT, so imeli daleč največ uspeha, saj so pobrali domala skoraj vsa najboljša

mesta ter v ekipni razvrstavi zasedli kar prva štiri mesta, šele peti je bil kranjski IBI in šesti Tekstilindus.

Vrstni red najboljših: seniorji: 1. Ferš (PIK Maribor), 2. Hladnik (Tekstilindus), 3. Primožič (BPT Tržič), 4. Teran S. (BPT), 5. Česen (Tekstilindus); starejši člani: 1. Šarabon (BPT), 2. Lang (BPT) ... 4. Franko (Šešir Šk. Loka); mlajši člani: 1. B. Teran, 2. J. Ahačič, (oba BPT), Gorjanc (Tekstilni šolski center Kranj), 4. Nadižar (BPT), 5. Gajšek (MTT Maribor); mladinci: 1. Šober, 2. Štamcar (oba BPT), 3. Robnik (Almira), 4. Šmid (TSC Kranj), 5. Šolar (Almira); članice: 1. Čufar, 2. Lukanc (oba BPT) ... 5. Dovžan (BPT); mladinke: 1. Meglič (TSC Kranj), 2. Križaj (Tekstilindus), itd.

J. Javornik

SPOMLADANSKI SEJEM

V KRAJU
13.—22. 4. 1968

Odlično drugo mesto za Triglav

Po zimskem prvenstvu Jugoslavije v plavanju

V Zagrebu je bilo tridnevno IX. zimsko prvenstvo Jugoslavije v plavanju. Doseženih je bilo vrsto državnih in republiških rekordov, kar daje upati, da je naš plavalni šport krenil z mrtve točke. V močni konkurenči so plavalci in plavalke Triglava dosegli izvrstne rezultate. V ekipni konkurenči je Triglav osvojil drugo mesto za reškim Primorjem, kar predstavlja veliko presenečenje. Ta uspeh pa je še toliko bolj pomemben, ker ekipa Triglava ni nastopila v kompletni sestavi. Največ pohvale zaslubi veteran Sašo Košnik, ki je osvojil dve drugi in eno tretje mesto, hkrati pa zabeležil dva nova slovenska rekorda. Njegov rezultat na 200 m prosto (2:05,5) predstavlja največji uspeh tega plavalca. Zanimivo pa je, da je Košnik izgubil prvo mesto v disciplini 400 m prosto, ker je prenehal plavati pri 350 m, misleč, da je prispel na cilj. Ko je videl, da njegov konkurent Clekovič še dalje plava, je sicer nadaljeval s plavanjem, vendar je pri tem izgubil dragocene sekunde, in s tem zapravil zanesljivo zmago. Od moških so dosegli še solidne rezultate Andrej Slavec in Živko Levičnik, ki sta osvojila tretje oziroma četrto mesto v disciplini 200 m delfin in 100 m hrbtno.

Uspeh plavalov pa je bil še večji. Samo Šmidovi se ni uspelo plasirati v finale. Lidija Švarc je bila dvakrat druga, medtem ko je Breda Pečjak osvojila dve tretji mesti. Presenetila je Branka Mihelič, ki je na 200 m delfin zasedla tretje mesto. Nuška Virnik in Jeika Jančar pa sta se plasirali po dvakrat med 6 najboljših plavalk.

Drugo mesto v zimskem prvenstvu Jugoslavije je vsekakor velik uspeh plavalnega kluba Triglav, za kar pa imata največ zaslug pozrtvovalna trenerja Anka Colna/ Košnik in Franc Rebolj.

P. Didić

Štirje v reprezentanci

Po končanem zimskem državnem prvenstvu v plavanju je zvezni kapetan naših plavalcev Bogdan Nenadovič določil mladinsko reprezentanco Jugoslavije, ki se bo 5. do 7. aprila pomerila na Reki z reprezentanco NDR in Poljske. V reprezentanci Jugoslavije bodo nastopile tudi tri mlade plavalki kranjskega Triglava: Lidija Švarc, Breda Pečjak in Nuška Virnik.

V istem času bodo na Reki priprave mladinske državne reprezentance v vaterpolu. Prvič v zgodovini kranjskega vaterpolja bo na treningu tudi član Triglava, in sicer talentirani Tomi Balderman. Naša državna reprezentanca v vaterpolu bo namreč nastopila od 11. do 14. aprila na velikem Turnirju šesterice v Marseilliu.

P. Didić

Breda Pečjak

Brzoturnir slovenskih mest

Na ekipnem brzopoteznom prvenstvu slovenskih mest, ki je bilo v nedeljo v Ljutomeru, je sodelovalo 28 ekip.

V polfinalu je ekipa Kranja v svoji skupini zasedla tretje mesto in se plasirala v finale. V finalni sku-

pini je zmagal Maribor s 55,5 točkami, Kranj pa je zasedel 9. mesto s 27,5 točke.

Ekipa Kranja je dosegla naslednje rezultate: Sevnica 6:0, Ljutomer 6:0, Žalec 5:1, Brežice 4:2, Kidričevo 4:2, Hrastnik 4:2, Domžale 2:4, Maribor 1:5:4,5; v finalu pa Podgorje 5:1, Celje 4:5:1,5, Slovenski Gradec 4:2, Trbovlje 3:3, Hrastnik 3:3, Maribor 2:4, Murska Sobota 1:5:4,5, Domžale 1:5:4,5, Ptuj 1:5:4,5, Novo mesto 1:5 in Ljubljana 0:5:5.

Posamezniki pa so dosegli: Bavdek 12 točk iz 19 partij, Mali 10,5 (19), Murovec 10 (17), Bertoncelj 9 (18), Zbil 7,5 (15), Berčič 5 (12), Škrab 3,5 (10) in Djordjević 2 (4).

V. B.

ZA NAŠO PLANICO

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK

V Ljubljani, v veliki dvorani halje Tivoli v soboto, 6. aprila, ob 20. uri

Vstopnice in informacije o prevozih dobite v poslovalnicu KOMPASA v Ljubljani, Kranju in na Jesenicah, v poslovalnicah TRANSTURISTA v Škofji Loki, Radovljici, Domžalah, Bočinju in na Bledu ter v vseh poslovačnicah SAP.

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Kočna cesta 8. — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 (stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135. — Telefoni: redakcija 21-835, 21-860; uprava lista, magloglasna in naročniška služba 22-152 — Naročniška letna 24. — polletna 12. — N din. Cena posameznih številk 0,40 N din. — Inozemstvo 40,00 N din. — Mali oglasi beseda 0,6 do 1 N din. Naročniki imajo 10 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.